

Τό σάδόνι του διατρού

—Κύριε καθηγητά, ο άρρωστος αυτός είναι κλεπτομανής.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4
ΙΟΥΛΙΟΣ 1949

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
BIODER- MA	Βιταμίναι Α και D., Chinosol και αντισηπτικά αιθέρια έλαια	Πρόσφατα τραύματα. Έγκαύματα πά- σης φύσεως. Άτονα έλκη. Δοθιήνες. Χείματλα	Άλοιφή	Συνήθης καθαρισμός της πληγής. Με- τά ταύτα επίθεσις παχέος στρώματος άλοιφής
BETAPE- PSINE	Σταθερά χημική ένωσις Bétai- ne Chlor. et Pepsine.	Γαστρική ανεπάρκεια (δυσπεψία). Ύ- περχλωρυδρία. Γαστρίτιδες. Διάρροια στομαχικής φύσεως	Δισκία	Ένήλικες: 1-4 δισκ. ήμερησίως, έντο όλιγου ύδατος κατά την διάρκειαν του γεύματος ή μετά τοῦτο. Παιδιά: 1)2-2 δισκία ήμερησίως
BIOGA- STROL	Bismuth, Carbonate de Ma- gnésie, Carbonate de Chaux.	Έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύ- λου. Ύπερχλωρυδρία, μορφαι τινές κωλιτιδων και έντερτιτιδων	Λεπτεπί- λεπτος κό- νις	1 κοχλιάριον του καφέ έντός 1)2 πο- τηρίου ύδατος μετά τά κύρια γεύ- ματα
BROVI- CALCINE	Πρωτότυπος συνδυασμός θρω- μιούχου άσβεστίου μετά Βιτα- μίνης Β'	Ψυχονευρώσεις, όξεία και χρονία νευ- ρασθένεια, διαταραχαι του νευροφυτι- κού συστήματος, ώρισμένοι τύποι δερ- ματοπαθειών	Φύσιγγες των 10 c. c. Σταγόνες	Ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς 5-10 cc. και εις βαρυτέρας περιπτώσεις 20 cc. ήμερησίως. Σταγόνες τρεις φορές ήμερησίως, ανά 50 σταγ. Παιδιά τό 1)2
CALCIO- VITAMINE	Όργανικά άλατα άσβεστίου και Βιταμίνης D. Ύπερέχει των πα- ραπλησίον λόγω του διαγνώδς του διαλύματος, συντελούντος εις την καλλιτέραν άπορρόφησιν	Άδενόπαθεια. Προφυματικά και φυ- ματικά καταστάσεις. Φυματίωσης των δοτών. Κατάγματα. Αιμορραγίαι πά- σης φύσεως. Άδυναμικαι καταστάσεις	Φύσιγγες του 1 c. c.	1 φύσιγγ ήμερησίως επί 10 ήμέρας υποδερμικώς. Μετά έβδομαδιαίαν δια- κοπήν ή σειρά των ένέσεων έπανα- λαμβάνεται
DECAL	Πρωτότυπος και ειδική σκευα- σία Άσβεστίου και Βιταμίνης D. Μοναδικόν άσβεστούχον πα- ρασκευάσμα ένισχυμένης ένερ- γείας	Όλαι αι ένδείξεις του άσβεστίου. Ά- τονίαι. Αίμορ. καταστάσεις. Έμστοι. Διάρροιαι	Φιαλίδια επαρκούν- τα διά 30 ήμέρας	Ένήλικες: τρίς της ήμ. ανά 50 στα- γόνες. Παιδιά δι' έκαστον έτος ήλικ- 2 φορές ήμερησίως ανά 50 σταγόνες. ώς Αιμοστατικών: τρίς της ήμέρας ανά 100-200 σταγόνες
ENTERO- FORMINE	Ίσοδωλωροξυκινολεΐνη	Θερμια διάρροιαι. Άμοιβαδογενής και βακτηριακή δυσεντερία. Καταρροϊκαι και λοιμώδεις κωλιτιδες	Δισκία	Ένήλικες έσωτερικώς: 1-2 δισκία τρίς της ήμέρας. Παιδιά 6-10 έτών 1)2-1 δισκία ήμερησ. Διά του όρθού 250-300 c. c. γαλακτώματος διά διαλύσεως 4-8 δισκίων έντός προθερμανθέντος ύδατος
EVELPIN	Προβιταμίνη Α, Ήλεκτρολύται, Λεκιθίνη, Χολεστερίνη, Βιταμί- νη C εις αξιόλογον ποσότητα	Όργανική άτονία. Προφυματικά κατα- στάσεις. Άναιμίαι. Χλώρωσις. νευρα- σθένεια. Άνάρρωσις κατόπιν θάρείας έμπυρέτου νόσου. Νευρασθένεια. Ά- νικανότης νευρ. αιτιολογίας	Φύσιγγες των 1,5 c. c.	Ένδογλουτιαίως 1 φύσιγγ ήμερησίως. Ή πλήρης θεραπεία άπαιτεί 20-30 φύσιγγας.
HÉMAGOL	Valérianate de Menthol, Ariol. Absinthe. Armoise. Aloës. Protoxalate de Fer. Phénacétine. Folliculine.	Άρτηνόρροιαι. Όλιγομηνόρροιαι πά- σης φύσεως. Καθυστερήσεις, διαταρα- χαι έμμηνολγείας. Έπώδυνοι περίοδοι	Δισκία	1-3 δισκία τρίς της ήμέρας (πρωί-με- σημέρι- βράδυ) πρό του φαγητού. Συνιστάται ή λήψις του Hemagol 4-5 ήμέρας πρό της άναμ. περιόδου
HYPO- TENSIF FAREL	Benzoate de Benzyle. Sol. de Nitroglycerine	Άρτηριακή υπέρτασις και ιδιοπαθής. Σπασμοι και αύξεις του τόνου των λεί- ων μυϊκών ίνών. Άγγειοκινητικαι δια- ταραχαι. Σπαστικαι καταστάσεις μή- τρας, δρόγγων, λάρυγγος. Άσθμα. Ί- λιγγοι. Έμβοαι. Βαρυκοτα	Σταγόνες	20-30 σταγόνες τρίς ή τετράκις της ήμέρας συμφώνως τη ιατρική οδηγία

Η συνέχεια των προϊόντων "FAREL," εις την 15ην σελίδα

Τό σαδόνι του διαδόν

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51-181

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΤΟΣ 15ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 4ον ΙΟΥΛΙΟΣ 1949

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνος

Le Mena

ράγματα σο-
βαρά συνέβη-
σαν στα Χανιά
της Κρήτης.
Πρό δεκαπεν-
θήμερου, εύρέ-
θη νεκρός εις
τόν δρόμον,
γνωστός στους
θαμώνας των
κρασπατέρας
που άκουγε στο ψευδώνυμο «Τυρής».

Η νεκροψία απέδειξε πως ο άτυχής
Τυρής απέθανε συνεπεί γενναίας οι-
νοποσίας. Έτσι, την άλλη μέρα έσπευ-
σαν να τον συνοδεύσουν ως την τε-
λευταία του κατοικία, όλοι οι κρασ-
πατέρες των Χανίων οι όποιοι και έ-
χυσαν στο ναπό του τάφο δλόκληρο
γαλόνι... πενικιλίνης!

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι «πενι-
κιλλίνη» ώνόμασαν οι Κρητικοί των Χα-
νίων ένα κόκκινο κρασί της περιφε-
ρείας για τό όποιο υπερηφανεύονται.

Τώρα, πως την άλλη μέρα διεδόθη
στούς κύκλους των νυκτερινών κέν-
τρων των Χανίων ότι ο κρασπατέρας
Τυρής δέν ειχεν πεθάνει, άλλ' άπλως
είχε πάθει νεκροφάνεια, ότι συνήλθε
μέσα στον τάφο του και ότι κατώρ-
θωσε δλομόναχος και άνευ της παρα-
μικράς βοηθείας να βγ ή από τον τάφο
του και να τρέξη στην πλησιέστερη
ταβέρνα, είναι μυστήριο που άσφαλώς
οόδέποτε θα έξιχνιασθή.

Γεγονός είναι ότι μπουλούκια Χανιω-
τών έτρεξαν στο νεκροταφείο... χωρίς
να είναι πρωταπριλιά.

ΠΟΛΥ ΔΙΚΑΙΩΣ ό ήμερήσιος τύπος
διαμαρτύρεται για τη διακοπή του δι'
αεροπλάνων ψεκασμού της πρωτευού-
σης διά ντι-ντι-τι.

Ο κίνδυνος από τις μυίγες δέν είναι
κίνδυνος παρανοχίδος και ό δημιουρ-
γηθείς σχετικός θόρυβος μάς παρέχει
την εύκαιρία της αναδημοσιεύσεως
άπό γαλλικό περιοδικό τις ακόλουθες
γραμμές σχετικές με την μεγάλη αυτή
πληγή που μαστίζει την ανθρωπότητα:

«Αν ένα ζευγάρι κοινών μυιγών άρ-
χίση να γονιμοποιή κατά τον μήνα
Απρίλιον και ζήσουν όλοι οι άπόγονοι
του, τον Αύγουστον θα έχουμε μόνον

άπό τό ζευγάρι αυτό... 191.010.000.000.
000.000.000 ζευγάρια! Άν άφήναμε
στην καθεμιά από τις μυίγες αυτές
ζωτικό χώρο ενός κυβικού έκαστοτό-
μετρου, δλόκληρη ή ύδρόγειος θα σκε-
παζόταν από στρώμα μυιγών πάχους
τριανταπέντε περίπου μέτρων!

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΓΕΓΟΝΟΣ και
έξαιρετικά ένδιαφέρον όλους τούς...
γλόμπους, χαλάει κόσμο στην Εύρώ-
πη. Εύρέθηκε, λέει, τό φάρμακο κατά
της φαλάκρας! Μάλιστα άγαπητοί μας
—έτσι λέγεται. Τό μυστικό, τόχει έ-
νας Φιγκαρό Όλλανδός στα χέρια του.
Βρίσκεται στο χωριουδάκι Έεν της
Βορείου Όλλανδίας, και μέχει της
στιγμής πάνω από 1000 έπισκέπται
φαλακροί από όλα τά μέρη της Εύ-
ρώπης, μαζεύτηκαν στο μικρό Όλλαν-
δικό χωριό, για να τύχουν των περι-
ποιήσεων του Όλλανδού Φιγκαρό.

Η άμοιβή είναι τσουχτερή. Περίπου
130 δολάρια αλλά σε τίποτε δέν πρό-
κειται να ώφελήση τούς Έλληνες φα-
λακρούς ή πληροφορία μας αυτή. Διότι
—ή περίφημος Νομισματική Έπιτροπή,
που χορηγεί κάθε συνάλλαγμα για
κάτσεις νάυλον, δέν χορηγεί συνάλ-
λαγμα και μάλιστα σε δολάρια για
τηνφαλακροθεραπεία. Προτείνουμε λοι-
πόν, οι φαλακροί της Ελλάδος, να συμ-
πίξουν Σύλλογο—τό εύκολώτερο στο
τόπο μας—με πρόεδρο τον κ. Γουλή!
και να καλέσουν τον Όλλανδό στον
τόπο μας!

ΑΠΟ ΑΡΘΡΟ ΓΑΛΛΙΚΟΥ περιοδικού
που τό υπογράφει διαπρεπής Γάλλος
καρκινολόγος πληροφορούμεθα ότι
τουλάχιστον 25000 Γάλλοι αυτοκτο-
νούν κάθε χρόνο... με καρκίνιο! Είναι
οι άτυχείς εκείνοι καρκινοπαθείς που
παίρνουν στ' άφήφιστα κάποιο μικρό
άλλα επίμονο πόνο, κάποια επίμονη
βραχνάδα που δέν περνάει με τις
γνωστές παστιλλίες, ή κάποια σάρκω-
μα που δέν έννοεί να θεραπευθή, και
που άποφασίζουν πολύ άργά ν' άπο-
ταθούν σε γιατρό!

Στις είκοσιπέντε χιλιάδες των αυ-
τοκτονούντων, πρέπει να προστεθούν
και άλλες πολλές χιλιάδες καρκινο-
παθών που πεθαίνουν έξ ύπαιτιότητος

των στενών συγγενών των άκόμη και
των γιατρών των που από κακώς τοπο-
θετούμενο οίκο του άποκρύπτουν την
ώμη αλήθεια! Γιατί κατά τη γνώμη
του διαπρεπούς αυτού καρκινολόγου,
τό ποσοστό των καρκινοπαθών που θα
θεραπευόντουσαν θα ήταν μέγιστο άν
ή έπάρατος νόσος εύρισκε ριζική άν-
τίδραση άμέσως μετά την έκδήλωσή
της που συνήθως είναι κάποιος εύκα-
ταφρόνητος αλλά επίμονος πόνος ο-
πουδήποτε, κάποια βραχνάδα ή κά-
ποιο σάρκωμα της έπιδερμίδος.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ, μ' όλες του τις
χαρές έχει και τις λαχτάρες του. Τα-
κτικά πια άρχισαν ν' αναφέρονται στις
έφημερίδες δηλητηριάσεις από τρό-
φιμα. Τό τηλέφωνο του Σταθμού Πρώ-
των Βοηθειών, διάδοκα κουδουνίζει
καλώντας για βοήθεια. Όσο προχω-
ρεί δέ τό καλοκαίρι με τις ζέστες του,
τόσο αυξάνονται και τά κρούσματα.

Και τώρα, τά τρόφιμα φταίνε ή μή-
πως οι άσυνειδητοί πωλητάι των; Οι
περισσότερες δηλητηριάσεις προέρ-
χονται από κρέας, συγκεκριμένως από
φαγητά κρέατος. Έντόσια και έντρά-
δες, δηλητηρίασαν 98 Άθηναίους!

Έπειτα έρχονται τά αιώνια φάρια.
Λαός που πνίγεται κυριολεκτικά στη
θάλασσα, τακτικώτατα παθαίνει δηλη-
τηριάσεις από... ψάρια. 57 λοιπόν συν-
άνθρωποι μας, πέσαν θύματα των...
φρέσκων ψαριών, που διαλαλούν με
δλη τη δύναμη των πνευμένων τους οι
φίλοι μας ψαροπώλαι.

Τώρα έρχεται ή σειρά των αιώνιως
άδικημένων γαλατάδων!! 24 δηλητη-
ριάσεις έχουμε από φρέσκο (!) και ά-
γνό (!) γάλα και τά παράγωγά του,
και 27 δηλητηριάσεις από την άθέατη
νέα φέτα!

Άμ' τά ποικιλώνυμα και ποικιλό-
χρώμα παγωτά! Δέν μπορούσε τό γιά-
σο να μείνη και φέτος πίσω στον ά-
γωνα υπέρ της υγείας. 23 λοιπόν δη-
λητηριάστηκαν από τά παγωτά και 18
άπό πάστες, άλλη μόνη νάρκη (!)
κατά της υγείας του άμέριμνου πελά-
τη. Και τέλος έχουμε δυό δηλητηριά-
σεις από... κόλλυβα!

Φαντασθήτε άχτιπού βόχε ό μακαρί-
της ή ή μακαρίτισσα, κατά εκείνων που
τόν έζωναν περίλυποι στην άρρώστεια
του, που βρήκε την εύκαιρία να τούς
δηλητηριάση και μετά θάνατον!

Φανταζόμαστε ώστόσο πως θα-
ταν πρόσωπα του στενού περιβάλλον-
τός του και ό μακαρίτης... τη εύγενή
συνεργεία του ζαχαροπλάστη, έβγαλε
τό άχτι του με μιά γλυκειά (!) δηλη-
τηρίασι!

Σ. Ζ.

Ο ΕΦΗΜΕΡΟΣ

πὸ ὅσους παρακαθήσανε σ' αὐτὸ τὸ γεῦμα τῶν σοφῶν, ἐγὼ ἤμουν ὁ μόνος ἄσοφος. Περιττὸ νὰ πῶ, ὅτι δὲν ἔλαβα μέρος στὶς ἐνδιαφέρουσες συζητήσεις τους. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, μιὰ γιαντρίνα ρώτησε τὸν περίφημο βιολόγο κ. Πεταλούδα:

— Κύριε καθηγητά, ἀναφέρετέ μας τὴν πιὸ σπάνια περίπτωση πού σᾶς ἔτυχε στὸν τομέα τῆς βιολογίας.

— Ο κ. Πεταλούδας ἀρχισε τὴν ἀκόλουθη καταπληκτικὴ διήγηση:

— Δὲν ἀμφισβάλλω ὅτι θὰ ἔχετε διαβάσει τὸν Μποσουέ, τὸν διάσημο ἐντομολόγο πού ἀφιέρωσε τριάντα βιβλία στὸ ἐφήμερο.

— Τί εἶνε τὸ ἐφήμερο; — ρώτησε ὁ παρακαθημένος μου ἀστρονόμος.

— Ὅπως μαρτυρεῖ τὸ ὄνομά του, τὸ ἐφήμερο εἶνε ἓνα ἐντομο πού ζῇ μιὰ μέρα μονάχα, ἀλλὰ τὸ ὅποιο, μέσα σ' ἓνα εικοστέτρωρο ἐντατικῆς ζωῆς, ξεδεύει ὅσες δυνάμεις ξεδεύουν τὰ ἄλλα ἐντομα σὲ ὁλόκληρο τὸ βλο τους.

— Εὐχαριστῶ πού με φωτίσατε, εἶπε ὁ ἀστρονόμος στὸν βιολόγο.

— Ο κ. Πεταλούδας συνέχισε τὴν ἀφήγησί του:

— Ὁ ἐντομολόγος Μποσουέ, εἶχε ἓνα γυιό πού ἔκανε πειράματα κατὰ τοῦ ἔξανθηματικῆς. Ὁ νέος αὐτὸς διαθέτει πλούσια συλλογὴ ψειρῶν. Ὁ μπαμπᾶς του εἶχε μιὰ χαριτωμένη γραμματέα, σοφὴ σὰν ἐκεῖνον καὶ ὁμορφὴ σὰν τὸ διάολο. Ὁ γυιὸς Μποσουέ τὴν ἐρωτεύθηκε. Τὴν ἐπῆρε γυναικα του ἀλλὰ αὐτὴ ἐξακολούθησε νὰ συνεργάζεται με τὸν πεθερό της στὰ ἐπιστημονικὰ συγγραμμάτα του γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἐφημέρων. Αὐτὴ ἡ συνεργασία τερατίσθηκε μόνο ὅταν ἡ νύφη τοῦ σοφοῦ ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ διάδοχο στὸν ἄνδρα της. Ἡ ὁμορφὴ σοφὴ, ἔφερε στὸν κόσμο ἓνα υγιέστατο παιδάρι πού ζύγιζε 6 κιλά. Ἡ τροφὸς πού εἶχαν προσλάβει γιὰ νὰ θηλάξῃ τὸ νεογνὸν, ἐπῆγε κοντὰ στὸ λίκνο του γιὰ νὰ τὸ καμαρώσῃ. Τὸ βρέφος ἀρχισε νὰ στριγκλίζει. Ἡ παραμάννα τὸ πῆρε στὰ χέρια της καὶ εἶπε:

— Τὸ κακόμοιρο φωνάζει γιατί ἡ κούνια του εἶνε τόσο μικρὴ, πού τὰ ποδαράκια του χτυπᾶνε ἀπάνω στὸ ἔθλο.

Μέσα σὲ μιὰ ὥρα, τὸ μωρὸ ψήλωσε 30 ἑκατοστόμετρα.

— Ὁ νέος Μποσουέ εἶπε στὴ γυναικα του συνωφρομένως:

— Πολὺ φοβᾶμαι πὼς μ' ἀπάτησες μὲ κανένα γίγαντα!

— Ἡ λεχώ, δὲν τοῦ ἀπάντησε λέξι, ἀλλὰ εἶπε στὴν παραμάννα:

— Βάλε τὸ μωρὸ νὰ κοιμηθῇ στὸ μεγάλο κρεβάτι τοῦ δωματίου πού δίνουμε στοὺς ξένους μας.

Τὸ νεογνὸν κατέβηκε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς παραμάννας καὶ περπάτησε δίπλα της.

— Ἐπλάγιασε καὶ τώρα κοιμάται, — εἶπε ἡ τροφὸς ὅταν ἐγύρισε στὸ δωματίο τῆς λεχοῦς.

Σὲ λίγη ὥρα ὁ νέος Μποσουέ διέταξε τὴν παραμάννα:

— Πήγαινε τώρα νὰ τὸ θηλάσῃς. Θὰ

Κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος καὶ ὡς καθαρτικὸν συστήσατε τὰ κουφέτα

NORMOLAX

Οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχουν με τὶς καθαρτικὰς μαστίχας πού περιέχουν ἁπλῶς φαινόλφθαλεϊν.

Τὰ κουφέτα NORMOLAX ἔχουν ἐιδικῶς μελετηθεῖσαν σύνθεσιν, καὶ εἶνε τόσα εὐχάριστα στὴ γεῦσι πού εἶνε ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ κανεὶς πὼς παίρνει καθαρτικὸ. Πιπιλίζονται ὡς τὰ κουφέτα τοῦ γάμου

NORMOLAX

πείνασε τὸ παιδί, εἶται γρήγορα πού μεγαλώνει!

Μετὰ ἓνα τέταρτο, ἡ παραμάννα ἐπέστρεψε κατακόκκινη καὶ ἀναμάλιασμένη:

— Τὸ παλινόπαιδο, ὄχι μόνο δὲν ἐβύζαζε ἀλλὰ καὶ μοῦ ἔβαλε χέρι.

— Πήγαινε νὰ μοῦ τὸ φέρῃς — ἔκανε ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ ντροπισμέως.

Προτοῦ ἡ νταντὰ ὑπακούσῃ τὸν κύριό της, ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ παρουσιάσθηκε ἓνα παλληκάρι με μoustάκι, πού ἦταν ἀπαράλλαχτο ὁ Μποσουέ.

— Τί ζητάει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐδῶ; — ρώτησε ἡ λεχώνα.

— Μὰ εἶνε ὁ γυιὸς σᾶς! ἀποκρίθηκε ἡ παραμάννα.

— Πήγαινε γρήγορα νὰ καλέσῃς τὸ

γιατρό! — εἶπε ὁ Μποσουέ. Καὶ σὺ γύρνα στὸ δωμάτιό σου νὰ τὸν περιμένῃς — ἐπρόσταξε τὸ γυιό του πού τὸν ὑπάκουσε ἀμέσως.

Ὅταν ἦρθε ὁ γιατρός καὶ ὁ σοφὸς τὸν ἀκολούθησε στὴν κάμαρα τοῦ παιδιοῦ του, βρήκανε ξαπλωμένο στὸ κρεβάτι ἓνα μεσόκοπο φαλακρὸ ἄντρα με πυκνὴ γκριζὰ γενειάδα.

— Καλὲ αὐτὸς εἶνε πεννητάρης! — ἔκανε ὁ Μποσουέ.

Ὁ γιατρός ἀπηύθυνε ἐρωτήσεις στὸν πλαγιασμένο, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε καμμια ἀπάντησι. Ὁ γυιὸς τοῦ σοφοῦ, ἦτανε μουγκρός.

— Δὲν ἐπρόλαβε νὰ μάθῃ νὰ μιλᾷ — ἀποφάνθηκε ὁ γιατρός. Καταλαβαίνω περὶ τίνος πρόκειται. Ἡ μητέρα του, κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνη της, ὀπείστη ἓνα εἶδος δηλητηριάσεως ἀπὸ τὴν ἀσχολία της με πραγματείες περὶ ἐφημέρων καὶ ἔφερε στὸν κόσμο ἓνα ἄνθρωπο — ἐφήμερο.

Κατὰ τὶς 5 τ' ἀπόγευμα, ὁ γυιὸς τοῦ νέου Μποσουέ προσεβλήθη ἀπὸ δξύτατους ρευματισμούς. Ὁ γιατρός τοῦ ἔκανε ἐνέσεις γιὰ νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ. Τὸ βράδυ ὁ πατέρας του ἐπῆγε πάλι νὰ τὸν δῇ. Ὁ γυιὸς του εἶχε γίνει χούφταλο πιά. Τοῦ τρέχανε τὰ σάλια του, δὲν εἶχε πλέον κανένα δόντι, τὸ δέρμα του ἐξάρωσε σὰν τῆς μαϊμοῦς καὶ τὰ γένεια του ἦτανε κάτασπρα.

Τάλλο πρωὶ στὶς ἔξη, ξεψύχησε ἀπὸ γεροντικὸ μαρασμό. Μέσα σὲ μιὰ μέρα ὁ γυιὸς τοῦ Μποσουέ, εἶχε ζήσει ἑκατὸ χρόνια! Γεννήθηκε τὴν 31 Μαρτίου καὶ πέθανε τὴν πρωταπριλιά!

Ο ΑΝΩΔΥΝΟΣ

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

Τοῦ κ. ΑΛΦΑ ΑΛΦΑ

σαν τὰ πείσματά τους ὡς τὸ ἀπροχώρητο καὶ ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ δώδεκα χρόνων ἀρμονικὴ συμβίωσι, θάσσανε στὸ διαζύγιο πού, κατὰ τὴν συγκατάβασιν τοῦ συζύγου, ἐξεδόθηκε εἰς βάρος του.

Συνθησμένα πράγματα στὰ χρόνια πού ζοῦμε. Ὅσο, τὸ ἀνδρόγυνον εἶχε ἓνα ἀγγελούδι, ἡλικίας τριῶν χρόνων. Ἐνα κοριτσάκι... ἄς τὴν ὀνομάσουμε Ἀνθούλα. Τὸ λάτρευε ὁ σύζυγος, πέβαινε γι' αὐτὸ ἡ σύζυγος! Καὶ τὸ ἀνδρόγυνον εἶχε χωρίσει γιὰ ψύλου πῆδημα! Συμφωνᾶ μετ' ὁ σχετικὸ νόμο, ὁ πατέρας θὰ ἔπαιρνε τὸ κοριτσάκι του γιὰ νὰ τὸν γηροκομήσῃ μιὰ μέρα. Ἄν ἦταν ἀγοράκι, θὰ τὸ ἔπαιρνε ἡ μητέρα γιὰ νὰ ἔχῃ ἓνα στήριγμα στὰ γεράματά της. Ἐτοί λείε ὁ νόμος. Ἀδιαφόρησε ὡστόσο ἡ σύζυγος καὶ, λίγες μέρες μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διαζυγίου ἔβαλε στενοῦς τῆς συγγενεῖς καὶ ἔκλεψαν τὸ κοριτσάκι της, τὴν Ἀνθούλα της, ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ πρώην συζύγου της.

Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἡ ὑπόθεσις ἐφθάσε στὴν εἰσαγγελίαν. Τὴν παρακολούθησαμε. Παρόντες ὁ πρώην σύζυγος μετὰ τῆς συγγενῶν του καὶ ἡ πρῶνη σύζυγος μετὰ τῆς συγγενῶν της. Παρακολούθησατε τὴν καὶ σεις ἀναγνώστες αὐτῆς τῆς στήλης αὐτῆς τῆς ὑπόθεσις. Εἶνε ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα:

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Ὁ πρῶν σύζυγός σας, σᾶς κατηγορεῖ πὼς τοῦ κλέψατε τὴν κόρη του.

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Ἐκλεψα τὴν κόρη μου κ. Εἰσαγγελέα. Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Κόρη σας. Μάλιστα. Κατὰ τὸ σχετικὸ νόμο ὡστόσο τοῦ ἀνῆκε! Σεῖς ἔχετε, ὡς μητέρα,

τὸ δικαίωμα νὰ τὴν βλέπετε ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐκτὸς ἂν ὁ πρῶν σύζυγός σας σᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν βλέπετε πιὸ συχνά.

Ὁ πρῶν σύζυγος. — Τῆς τὸ ἐπιτρέπω κ. Εἰσαγγελέα. Δέχομαι καὶ νὰ τῆς ἀφήνω τὴν Ἀνθούλα μου νὰ μένῃ μαζί της δυὸ καὶ τρεῖς μέρες κάθε τόσο.

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Βλέπετε; Ὁ κύριος εἶνε πολὺ συγκαταβατικὸς. Ὑποχρεώσθε νὰ ἐπιστρέψετε τὴν μικρὴ.

Ὁ πρῶν σύζυγος. — Ἀρνοῦμαι κ. Εἰσαγγελέα.

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῆτε. Ὁ νόμος εἶνε ρητός. Δὲν μπορείτε νὰ περιφρονήσετε τὸ νόμο. Ἄν τὸ παιδί ἦταν ἀγοράκι, θὰ σᾶς ἀνῆκε.

Ὁ πρῶν σύζυγος. — Ἀλλὰ καὶ κοριτσάκι πού εἶνε... μού ἀνῆκε!

Ὁ κύριος πρῶν σύζυγός μου δὲν ἔχει τὸ παραμικρὸ

δικαίωμα στὴν Ἀνθούλα μου γιατί... δὲν εἶνε πατέρας της

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Πῶς;

Ὁ σύζυγος. — Τί; Τί εἶπε;

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Ἰσχυρίζεσθε πὼς ὁ πρῶν σύζυγός σας δὲν εἶνε ὁ πατέρας τῆς μικρῆς;

Ὁ σύζυγος. — Ἀθλί! Μὲ ἀπατοῦσες λοιπόν! Κι' ἐγὼ ὁ στραβὸς δὲν ἔβλεπα τίποτα! Κι' ἐγὼ ὁ ἡλίθιος ἱπποτικὰ φερόμενος, ζήτησα νὰ ἐκδοθῇ τὸ διαζύγιο εἰς βάρος μου! Καὶ ὁμολογεῖς τώρα πού ἔχεις τὴν ἀπόρασιν στὸ τσαντάκι σου! Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διαζυγίου εἰς βάρος μου!

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Ἐπιμένετε κυρία μου στὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ δῆλωσί σας.

Ὁ σύζυγος. — Μάλιστα. Προσθέτω ὡστόσο ὅτι οὐδέποτε ἠπάτησα τὸν κύριο καὶ οὐδέποτε σκέφθηκα νὰ τὸν ἀπατήσω. Ὑπῆρξε πιστὴ σύζυγος, καὶ ἂν ὑπῆρξε καὶ καλὴ μητέρα, ὁ ἄγων μου γιὰ νὰ κρατήσω τὸ κοριτσάκι μου ἀποτελεῖ ἀδιαφιλονίκητη ἀπόδειξι.

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Μά... Ἰσχυρίζεσθε πὼς ἡ μικρὴ Ἀνθούλα σας δὲν εἶνε κόρη του.

Ὁ σύζυγος. — Καὶ ἐπαναλαμβάνω τὴ δῆλωσή μου! Δὲν εἶνε κόρη του!

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Δὲ σᾶς καταλαβαίνω.

Ὁ σύζυγος. — Οὔτε ἐγὼ καταλαβαίνω.

Ὁ σύζυγος. — Νὰ σᾶς ἐξηγήσω κ. Εἰσαγγελέα. Παντρευθήκαμε πρὸ δώδεκα χρόνων. Ὑστερα ἀπὸ ἓνα χρόνο ἀρχισα νὰ ὑποφέρω ἀπὸ βασανιστικὰς ἀνωμαλίας. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ μὴ ἐπεκταθῶ. Οἱ γιατροὶ ὅλοι με βεβαίωσαν ὅτι οἱ ἀνωμαλίες θὰ σταματήσουν καὶ θὰ πάψω νὰ ὑποφέρω ὅταν κάνω ἓνα παιδί. Τὰ χρόνια ὡστόσο περνοῦσαν καὶ παιδί δὲν ἐρχόταν. Ὑστερα ἀπὸ ὀκτὼ χρόνων συζυγικοῦ βίου, κατάλαβα πὼς ὁ σύζυγός μου, ὁ κύριος, ἦταν ἀνίκανος ὄχι παιδί νὰ κάνῃ ἀλλὰ οὔτε σκουλήκι!

Ὁ σύζυγος. — Κακοῦ βίου!

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Σᾶς παρακαλῶ! Ψυχραμία! Συνεχίσατε κυρία.

Ὁ σύζυγος. — Οἱ ἀνωμαλίες μου ὡστόσο γινόντουσαν πιὸ βασανιστικὰς. Μιὰ μέρα, κάποια φιλενάδα μου, μοῦ μίλησε γιὰ τὰ θαύματα τῆς τεχνητῆς γονιμοποιήσεως. Κρυφὰ ἀπὸ τὸν σύζυγό μου γράψαμε στὴν Ἀμερική καὶ ἔλαβα τὸ ἀπαιτούμενο ὀλικὸ μέσα σ' ἓνα μπουκαλάκι. Μιὰ μαμὴ ἀνέλαβε γιὰ ἑκατὸ χιλιάδες δραχμὲς. Ἐτοί ἔγινε μητέρα. Ὁ κύριος δὲν ἔχει τὸ παραμικρὸ δικαίωμα ν' ἀμφισβητῇ ὡς δική του τὴν κόρη μου. Δὲ τὸν ἠπάτησα ἀλλὰ καὶ δὲν εἶνε πατέρας τοῦ παιδιοῦ μου.

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Μπορεῖτε νὰ μᾶς ὀνομάσετε τὴ μαμὴ;

Ὁ σύζυγος. — Ἐχει πεθάνει πρὸ δύο χρόνων.

Ὁ σύζυγος. — Παραμύθια!

Ὁ εἰσαγγελεὺς. — Συγνώμη! Παραμύθια ἢ ὄχι εἶνε πράγματα πού με φέρουν σὲ θέσι ἐξαιρετικὰ δύσκολη. Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι οὔτε πατριάρχης τῆς Γραφῆς θὰ μποροῦσε ν' ἀποδόσῃ δικαιοσύνη.

Ἀλλὰ εἶπαμε! Παρόντες εἶνε οἱ στενοὶ συγγενεῖς ἀμ.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 13)

SÉDOFLORINE

Ἡ πλουσιωτέρα εἰς θεραπευτικὰ συστατικά καὶ ἀποτελεσματικωτέρα

ἀντινευρική συσκευασία.

STHENOL

ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ • ΑΡΙΣΤΟΝ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΕΞΑΓΩΓΗ

Σ Κ Η Ν Η
στο μέτωπο, σε μικρή απόσταση από την πρώτη γραμμή του πυρός.

Ο φανταστικός Λούης έχει τρομερό πονόδοντο. Είναι και κοτούτσικο. Είναι και δειλός. Βλέπει σπαθί και τόνκυριεύουν ρίγη. Άκουει έκρηξη δλμου... και χύνει τη χρυσή! Άλλα πονόδοντος είναι αυτός! Τόν ταράζουν οι πόνοι. Μουγκρίζει τη νύχτα σαν βόδι που τὸ σφάζουν με ένα σουριαδάκι. Ουρλιάζει σαν σκύλος που τὸν δέρνουν άδικα.

Με πειράγματα, με σπρωξιές, με καρπαζιές, οι συνάδελφοί του τὸν πηγαίνουν στη σκηνή του οδοντιατρού, που τὸν καθίζει σ' ένα κιβώτιο χειροβομβίδων και τὸν διατάζει ν' ανοίξει τὸ στόμα του.

Ο φουκαράς ο Λούης βλέπει τὴν τανάλια στο χέρι του οδοντιατρού, γουρλώνει τὰ μάτια του, χλωμιάζει... και γίνεται Λούης! Παπούτσια να μπάλωσουμε! Τρέξτε πίσω τον!

Άλλα οὔτε με τὴν τρομάρα περνάει ὁ πονόδοντος, οὔτε με τὸ τρέξιμο! Τὸ δόντι του πρέπει να βγῇ ὁπωσδήποτε για νὰ ἡσυχάσῃ ὁ φουκαράς και για νὰ ἡσυχάσουν και οἱ συνάδελφοί του που δὲν τὸν αφήνουν να κλείσουν μάτι με τις ἀγριοφωνίες του.

Καί... ὅπως συνήθως γίνεται μετὰξὺ φαντάρων σὲ τέτοιες πνιπιτώσεις, οἱ συνάδελφοί του ἀπεφάσισαν... νὰ σπάσουν πλάκα!

Ένας ἀπὸ αὐτοὺς πῆγε και τὸν βρήκε καθὼς αὐτὸς μούγκριζε καθισμένος... σὲ μιὰ μαλακιά πέτρα.

— Έκανες καλά συνάδελφε που λάκκησες. Ξέρεις φουκαρά μου πόσο θὰ πονοῦσες; Άκούς ἐκεῖ νὰ θελήσῃ νὰ σοὺ βγάλῃ τὸ δόντι με μιὰ τανάλια! Σκόλοσ εἶσαι; Μόνο τοὺς σκύλους ξεδοντιάζουν με τανάλιες!

— Επρεπε νὰ σοὺ τὸ βγάλῃ... με ἡλεκτρισμό!

— Με ἡλεκτρισμό;

— Κ α ι β ε β α ι α !

— Καί... δὲν πονάει με ἡλεκτρισμό;

— Ντίπ κατὰ ντίπ! Έγὼ που με βλέπετε ἔβγαλα τρία με ἡλεκτρισμό και δὲν ἔνοιωσα τίποτα! Θὰ δῆς σὲ λίγο.

— Θὰ δῶ; Τί θὰ δῶ!

— Οἱ συνάδελφοί σὲ λυπήθηκαν και ἔκαναν τις σχετικές ἐνέργειες. Κουβάλησαν για τὸ χατήρι σου τὸν ὀδοντίατρο τοῦ ἄλλου λόχου που ἐργάζεται με ἡλεκτρισμό. Θὰ δῆς! Δὲ θὰ νοιώσῃς τίποτα! Γιατί ὁλος ὁ κόσμος βγάζει σήμερα με ἡλεκτρισμό τὰ δόντια του; Γιατί ὁ ἡλεκτρισμός εἶνε εὐεργετικός.

Άκούς ἐκεῖ με τανάλια! Ένα κουμπὶ πατάει και τὸσάφ! Πάει σὸ διάολο τὸ σάπιο δόντι!

Ύστερα ἀπὸ λίγο τὸν ὀδηγοῦσαν σὲ μιὰ ἄλλη σκηνούλα ὅπου ὅλα ἦσαν ἔτοιμα για τὴν ἐξαγωγή! Σκηνοθεσία πλήρης! Ένας φαντάρος μεταμφιεσμένος σὲ ὀδοντίατρο! Ένα γερό τραπέζι κάτω ἀπὸ τὸ ὅποιο εἶχαν καρφώσει γερά ἕνα χονδρό καρφί. Ένα ἀτσαλένιο λεπτὸ σύρμα δεμένο σὸ καρφί. Πάνω σὸ τραπέζι μερικά ἡλεκτρικά γλομπάκια διαφόρων χρωμάτων; Ό... μύλος που ἀλέθουν τὸ πιπέρι, ἕνας διακόπτης, διάφορα σύρματα που σχηματίζουν δούχι ἀράχνης!

Τὸν στήνουν ὀρθὸ τὸν καλὸ σου και σκυφτὸ σὸ τραπέζι. Ὁ δὴθεν ὀδοντίατρος τοῦ δίνει τὸ πονεμένο δόντι— ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ κοπιήρες— με τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ ἀτσαλένιου σύρματος.

Άφήνουν τὸ σύρμα λίγο λασκαρισμένο. Τρὺ δένουν καλά τὰ μάτια και τοποθετοῦν κάτω ἀπὸ τὸ πρόσωπό του ἕκατὸ τοῦλάχιστον δράμια πυρίτιδος πακεταρισμένης σὲ λεπτὸ χαρτί!

— Έτοιμοι; θὰ γυρίσω τὸ κουμπὶ!...

Ένα!... δύο!... τρία!... «Πάφ!».

Ένα ἀναμμένο τσιγάρο κάνει τὸ θαῦμα! Ὁ Λούης, με τὸ «πάφ»!—νοιώθοντας ξαφνικά ὅλη ἐκείνη τὴ φλόγα νὰ τὸν κτυπά σὸ πρόσωπο, τινάζεται πρὸς τὰ πίσω ἀφήνοντας μιὰ διαπεραστική κραυγή, και σωριάζεται λιπόθυμος! Τὸ δόντι ὡστόσο εἶχε μείνει σὸ ἀτσαλένιο σύρμα!

Δρ. Α. Κ.

ΣΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

— Δώσατέ μου μιὰ γαργάρα για ν' ανοίξῃ ἡ κοιλιά μου.

— Πῶς εἶπατε;

— Δὲν ἔχετε γαργάρες που ἀνοίγουν τὸ λαιμό;

— Βεβαίως.

— Έγὼ θέλω μιὰ για τὴν κοιλιά μου, εἶμαι ἐγγαστρίμυθος...

ΜΙΑ ΑΠΑΘΗ

ΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ γυνὸς τῶν Ἀθηνῶν ἔπεσε θύμα ἀπάτης... που τὴν φυσάει και δὲν κρῶνει.

Ένα ἀπὸγευμα μπῆκε στὴν κλινική της ἕνας ἀγνωστός της ἡλικίας τριανταπέντε περίπου χρόνων με ἕνα παιδάκι

ἡλικίας ἑπτὰ τὸ πολὺ χρόνων.

— Δεσποινίς, τοῦ λέγει κρατώντας τὸ μάγουλό του, θὰ μοῦ βγάλετε ἕνα δόντι που με πονάει τρομερά.

— Ἄν πρέπει νὰ τὸ βγάλω.

— Πρέπει! Δὲ γίνεται τίποτα μ' αὐτό! Πρέπει νὰ βγῇ!

— Ἄφου ἐπιμένετε...

— Ἄλλα πρέπει νὰ βγάλλετε και ἕνα δοντάκι τοῦ παιδιοῦ μου. Ἀλλάζει δόντια ἄλλα φαίνεται πῶς αὐτὸ που πρέπει νὰ βγῇ τώρα, τὸ πονάει καί... — Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω. Θὰ εἶνε νευρικό τὸ παιδί σας.

— Μοῦμοιασε σὲ ὅλα! Θὰ μοῦ βγάλετε πρῶτα τὸ δικό μου για νὰ πάρῃ θάρρος και ὕστερα θὰ βγάλετε τὸ δικό του.

— Ὅπως θέλετε. Καθῆστε...

Ἡ ὀδοντίατρος τοῦ ἔβγαλε τὸ κούφιο τοῦ δόντι.

— Ἡ σειρά τοῦ μικροῦ τώρα...

— Ἄλλα ξέρετε... Δὲν ἀντέχω στὸν πόνο του. Δὲ μπορῶ νὰ τὸ βλέπω νὰ πονά. Θὰ κατεβῶ κάτω σὸ καφε-νεῖο νὰ πάρω ἕνα καφέ ὥσπου νὰ τοῦ τὸ βγάλετε.

Καί στρεφόμενος πρὸς τὸ μικρό:

— Ν' ἀφήσῃς τὴ δεσποσύνη νὰ σοὺ τὸ βγάλῃ.

— Χαλβὰ θέλω! ἀποκρίθηκε ὁ μικρός.

— Χαλβὰ; Πολὺ ὥραϊα! Ὁ, τι θελήσῃ ὁ μπέμπης μου! Χαλβὰ θὰ κάνῃ ἡ μαμά!

Ύστερα ἀπὸ λίγες στιγμὲς ὁ μπαμπὰς ἔφευγε και ἡ ὀδοντίατρος ἔβγαζε τὸ δόντι τοῦ μικροῦ, τὸν ἔβαζε νὰ καθῇ σὲ ἕνα κάθισμα ὥσπου νάρθῃ ὁ μπαμπὰς του νὰ τὸν πάρῃ και δεχόταν ἄλλο πελάτη.

Ὁ μπαμπὰς ὅμως ἀργοῦσε! Ύστερα ἀπὸ μιὰ ὀλόκληρη ὥρα, ἡ ὀδοντίατρος στράφηκε και εἶπε στὸν μικρό:

— Ἀργεῖ πολὺ ὁ μπαμπὰς σου νὰ ἔλθῃ.

— Ὁ μπαμπὰς μου; Δὲν ἔχω μπαμπὰ. Πέθανε!

— Πέθανε ὁ μπαμπὰς σου; Κι' αὐτὸς που σὲ ἔφερε τί σοὺ εἶνε;

— Τίποτα...

— Τίποτα; Πῶς τίποτα;

— Δὲν τὸν ξέρω. Ἐκλαιγα σὸ δρόμο γιατί με πονοῦσε τὸ δόντι μου, με ρώτησε γιατί κλαίω, τοῦ εἶπα και με ἔφερε ἐδῶ νὰ τὸ βγάλω για νὰ πάψω νὰ πονάω.

ΚΑΡΔΑΜΟΣ

ΤΟΥ Κ. ΤΑΣΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

(Περίληψις τῶν προηγουμένων)

Τὰ παλιὰ χρόνια, στὴν κατ' ἐξοχὴν φοιτητικὴ συνοικία τῆς Νεαπόλεως εἶχε τὴν ταβερνούλα του ἕνας εὐχάριστος τύπος που ἄκουγε σὸ παρατσούκλι «Ἑλληνας» γιατί συζητώντας ἔδινε γροθιά σὸ τραπέζι και βροντοφωνοῦσε: «Έγὼ εἶμαι Ἑλληνας!»

Ὡστόσο, οἱ φοιτηταὶ πελάτες—θύτες του τὸν φόρτωσαν δεύτερο παρατσούκλι που ἐπεσοῖσε τὸ πρῶτο. Τὸν ὠνόμασαν «Κάρδαμος» γιατί πίστευε πῶς με τὸ κάρδαμο θὰ μπορούσε ὁ ἄνθρωπος νὰ ζῇ ὅσο και ὁ ἐλέφας! Ἀποκαλοῦσε κομπογιαννίτες τοὺς καθηγητὰς

τοῦ Πανεπιστημίου, δίδασκε τὴν καρδαμοφαγία και κατεσκεύαζε διάφορα καρδαμοβάλαμα και καρδομομανιζούνια που τὰ χάριζε! Οἱ φοιτηταὶ, για νὰ τρώγουν βερεσέ, τὸν βεβαίωναν πῶς ἀσπάζονταν τις ιδέες του ὥσπου τὸν μισοτρέλλαναν. Έτσι μιὰ μέρα ὁ Κάρδαμος ἀνέλαβε και ἔκανε μιὰ ὑγχειρήσι και ἕνα βράδυ ἔπαθε ἀπίστευτο μασκαράλικο προσπαθώντας νὰ σώσῃ ἕνα παλαβὸ ὅπως εἶδαμε στὰ προηγούμενα φύλλα μας.

(Ἡ συνέχεια)

Πρέπει ὥστόσο νὰ διευκρινίσουμε ὅτι οἱ φοιτηταὶ εἶχαν ἀρκεσθῇ σὸ μισοτρέλλαμα τοῦ ἀγαθοῦ ταβερνιάρῃ. Εκείνοι που τὸν ἀποτρέλλαναν, ὅταν τὸν πῆραν μυρουδιά, ἦσαν οἱ θεατρίνοι! Δύτοί, πὶδ ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τοὺς φοιτητὰς ἔτρωγαν και ἔπιναν ὄχι βερεσέ... ἀλλὰ κανονιοβολουντες! Τοῦ ἔσταναν κανόνια ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα και τὸν τάραζαν στὶς κανονίες!

Ένα βράδυ, ἦταν μοιραῖο ἐκεῖνο τὸ βράδυ για τὸν κατακυμένο τὸν Κάρδαμο—κατέπλευσε στὴν ταβερνούλα τοῦ Κάρδαμου μιὰ παρέα ἡθοποιῶν. Ένας κι' ἕνας! Ὁ Σπύρος ὁ Παντόπουλος, ὁ Ἀνδρέας Φιλιππίδης, ὁ περίφημος Κουρῆς, ὁ μουσικοσυνθέτης Κρίνος ντὲ Κάστρο, ὁ Εὐ-ἀγγελος Δελενάρδος, Γνωστοί και ὡς θαυμασιοὶ ἄνθρωποι, και ὡς ἡθοποιοὶ και ὡς... γερά ποτήρια! Προπάνταν γερά ποτήρια! Τὸν Κουρῆ τὸν βρήκαν ὕστερα ἀπὸ χρόνια πεθαιμένο ἔξω ἀπὸ μιὰ ταβέρνα τῆς Πλάκας, σκαμμένο ἀπὸ τὸ κρασί! Ὁ Κρίνος ντὲ Κάστρο ἔρριξε ἀργότερα ἄγκυρα στὴν Ἀλεξάνδρεια γιατί μόνο ἐκεῖ μπορούσε νὰ πῇ ἄψενθι και οὐίσκου με τὴν ψυχὴ του! Ἡ ρετσίνα, τοῦ ἔδινε τὴν ἐντύπωση νεροῦ! Ὁ Ἀνδρέας Φιλιππίδης, ὁ γλυκύτερος βαρύντονος τῆς ἐποχῆς του, γερός πότης και ἐκείνος ἀλλὰ λαμπρός οικογενειάρχης ὅπως και ὁ Σπύρος Παντόπουλος, δὲν πέθανε ἀλκοολικός ἀλλὰ πέθανε με τὸν καὶμὸ ὅτι οἱ γιατροὶ τοῦ εἶχαν ἀπαγορεύσει τὸ κρασί.

Για πρώτη φορά ὁ Κάρδαμος ἔβλεπε μιὰ τόσο ἐκλεκτὴ παρέα στὴν ταβερνούλα του και ἔσπευσε νὰ τὴν περιποιηθῇ μόνος του.

— Λέει τίποτα τὸ κρασί σου κάπελα;

— Ἄνθ' ὅσων τὴν ψυχὴ τῆς μάννας μου.

— Πιάσε λοιπὸν μιὰ ὀκαδούλα νὰ τὸ δοκιμάσουμε. Καί... τί μεζὲ θὰ μᾶς φέρῃς;

— Έχω πατσά, σιφάδο, χταπόδι και μπακαλιαράκια.

— Καθαρός ὁ πατσάς;

— Ὁλοκάθαρος σάν τὸ κρασί μου.

— Φέρε λοιπὸν πατσά! Καί... ἄκουσε πάρε αὐτό, πλῆνε τὸ ἀνθρωπινὰ και φέρτο μας σὲ μιὰ πιατέλλα.

— Στοὺς ὀρισμούς σας.

Φαντασθῆτε τώρα τὴν ἐκπληξὶ τοῦ Κάρδαμου, ὅταν ξε-

δίπλωσε τὸ πακέτο που τοῦ ἔδωσαν, ἕνα μεγάλο ἀλλὰ ἐλαφρὸ πακέτο και εἶδε πῶς... ἦταν κάρδαμο!

Κατὰ σύμπτωσι, ἐδῶ και τρεῖς μέρες ὁ Κάρδαμος δὲν εἶχε βρῇ κάρδαμο στὴν ἀγορά. Έγούρωσε τὰ μάτια του ἀπὸ τὴν ἐκπληξί. Καί ἦταν διαλεγμένο! Ὁλο καρδαμοκορφές και ὀλόφρεσκο λὲς και μόλις τὸ εἶχαν φέρει ἀπὸ τὸ περιβόλι. Τὸ ἔπλυνε με ὅση δυνατὴ προσοχή. τὸ ἔβαλε σὲ μιὰ πιατέλλα και τὸ πῆγε στοὺς καινούργιους πελάτες του.

— Ποῦ τὸ βρήκατε, τὸ κάρδαμο; Τρεῖς μέρες τώρα δὲ βρῆκα οὔτε φυλλαράκι στὴν ἀγορά.

— Σοὺ ἀρέσει κι' ἔσένα τὸ κάρδαμο;

— Ἄν μοῦ ἀρέσει λέει!...

Καί στρεφόμενος πρὸς τὴν παρέα τῶν φοιτητῶν.

— Ἀκούσατε παιδιὰ τί με ρώτησαν; Ἄν μοῦ ἀρέσει τὸ κάρδαμο!

— Τί ἀστεῖο!...

— Ἄφου σοὺ ἀρέσει νὰ σὲ φιλέψουμε φίλε.

— Ἄμ! κράτησα κιόλας ἕνα ματσάκι, χωρὶς νὰ σὰς ρωτήσω! Τίμια πράγματα!

— Εμεῖς χωρὶς κάρδαμο δὲ μπορούμε νὰ κάνουμε. Ἡμαστε... καρδαμομανεῖς!...

— Πῶς; Τί; Πῶς τὸ εἶπες αὐτὸ τὸ τελευταῖο;

— Καρδαμομανεῖς! Τρῶμε πρῶτ, μεσημέρι, βράδυ! Ὅταν εἶδαμε πῶς δὲν εἶχε στὴν ἀγορά, πῆραμε μιὰ σούστα, πήγαμε σὸ περιβόλι κάποιον φίλου μας στὴν Κολοκυθοῦ και φέραμε ἕνα κοφίνι! Θάχουμε για μέρες!

— Βρὲ τί μοῦ λέτε! Εἶδες ἐκεῖ νὰ μὴ τὸ σκεφθῶ νὰ πάω στὴν Κολοκυθοῦ!

— Ἄ! Ὅλα κι' ὅλα! Εμεῖς μπορούσαμε για κάρδαμο νὰ ἐκστρατεύσουμε και ὡς τὴ Λάρισα! Ἀπὸ τότε που ἀρχίσαμε τὴ καρδαμοφαγία ἐγίναμε ἄλλοι ἄνθρωποι! Θηρία!

Ἄς εἶνε εὐλογημένο τὸ ὄνομα ἐκείνου τοῦ μεγάλου σοφοῦ που πρῶτος ἀνακάλυψε τις ἀνθρωποσωτήριες ιδιότητές του...

Ὁ Κάρδαμος φούσκωσε σάν χριστουγεννιάτικος διάνος σκούπισε με τὸ μανίκι του τὸ κάθιστρο πὶδ κούτελό του και ρώτησε, κλείωνοντας χαρακτηριστικά τὸ μάτι στοὺς φοιτητὰς:

— Ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ μεγάλος σοφὸς που πρῶτος ἀνεκάλυψε τις ιδιότητές του;

— Ἀκούσαμε νὰ λένε για κάποιον ταβερνιάρῃ που ἔχει ταβέρνα στὰ Πετράλωνα.

— Ε! Πῶς! Τί ἔκανε λέει; Πετράλωνα;

— Ναί. Πήγαμε και στὰ Ἄνω και στὰ Κάτω ἀλλὰ δὲν τὸν βρήκαμε... Ἑλληνα τὸν λένε!

— Έγὼ εἶμαι ὁ Ἑλληνας!

— Σεῖς; Τί σύμπτωσι!

Καί οἱ θεατρίνοι σηκώθηκαν ὀρθοὶ για νὰ τοῦ σφίξουν με ἐνδείξεις σεβασμοῦ τὴν χερουκλα του.

Οἱ φοιτηταὶ δὲν περιμέναν νὰ δοῦν και ν' ἀκούσουν περισσότερα για τὰ καταλάβουν ὅτι σὸ ἥσυχο ἐκεῖνο στέκι τοὺς εἶχαν καταφθάσει ὅλως ἀπροόπτως οἱ πρωταγωνιστὰς κάποιας ἐξωφρενικῆς κωμωδίας που θὰ παιζόταν σὲ λίγη ὥρα.

Φοιτηταὶ ἦσαν και με θεατρίνους εἶχαν νὰ κάνουν. Δὲ χρειάσθηκαν παρὰ λίγες λέξεις για νὰ ἐνωθοῦν οἱ δυὸ παρέες και για ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐξωφρενικὴ κωμωδία που θὰ τὴν ζήσουν οἱ ἀναγνώστὰς αὐτῆς τῆς στήλης σὸ ἐπόμενο φύλλο μας.

ΤΑΣΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

HYPOtensIF FAREI

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟ-
ΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Τι διηγούνται οι γιατροί για τους αρρώστους.

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ φύλλο σας, μάς έλεγε ο γιατρός που ασχολείται μ' αυτή τη στήλη, γράφατε για την περίπτωση ενός επαρχιώτου που πέθανε γιατί είχε στοιχηματίσει να φάει μια κατσαρόλα φασόλια και έφαγε περίπου μια δόκα, κατόπιν γενναίας οίνοποσίας, ήπια δέ ακολουθώντας, για να χωνέψει, περί τα δέκα δράμια σόδας! Στοιχηματίζω μαζύ σας ό,τι θέλετε πώς οί συγγενείς του κατηγορήσαν για το θάνατό του το γιατρό που είχαν καλέσει για να τον σώσει! Τί μπορούσε να κάνει ένας γιατρός σε μια τέτοια περίπτωση; Μια δόκα φασόλια, δυο δόκαδες κρασί και δέκα δράμια σόδας μέσα σε μια κοιλιά, είναι βόμβα ατόμου και αν ακόμη η κοιλιά είναι κοιλιά ταύρου. Αυτόκτονία με δλη τη σημασία της λέξεως. Καί ατυχώς ή περίπτωση ούτε μοναδική είναι στα ιατρικά χρονικά ούτε σπανία. Στόν τόπο μας υπάρχουν οί αυτόκτονούντες με δηλητήριο, οί αυτόκτονούντες με πιστόλι ή με άλλα γνωστά όπλα αυτόκτονίας, υπάρχουν καί οί αυτόκτονούντες... με ηλιθιότητα. Θά μπορούσα να αναφέρω δεκάδες τέτοιων περιπτώσεων. Πρὸ δύο χρόνων ένας άλλος θεοπάλαβος είχε στοιχηματίσει να φάει ένα ταψί μπακλαβά. Έχασε καί εκείνος καί τὸ στοίχημα καί τὴ ζωή του, ἀπαράλλακτα όπως ὁ επαρχιώτης με τὰ φασόλια. Μία νύχτα, κάποια εὐθυμὴ παρέα, μοῦ ἔφερε ἕνα νέο σὲ καματώδη κατάσταση. Γλεντοῦσε ὁ νέος ἐκείνος καί κατόπιν γενναίας οὐίσκοκατανύξεως κατάπιε ἐπιδεικτικά ὀλόκληρο σωληνάριο λουμινάλ πού βρῆκε στὸ τσαντάκι τῆς φιλενάδας του... γιὰ νὰ τρομάξει τοὺς φίλους του καί τὴ φίλη του! Φυσικά, ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτά περιέπεσε σὲ ἀφασία καί ἐγκατέλειψε αὐτὸ τὸν κόσμο χωρὶς νὰ βεβαιωθῇ... ἂν εἶχε τρομάξει τὴν παρέα του! Ἄλλος πάλι κατάπιε με τὸ μπουκάλι τὸ κονιάκ καλοκαιριάτικο καί ὅταν γινώταν στουπὶ στὸ μεθύσι πῆγαινε στόν κῆπο τοῦ Μουσειοῦ καί κατέβαζε ἐπτὰ ἢ ὀχτὼ κασάτες! Στομάχι ἀνθρώπινο εἶχε κι' αὐτός. Ἀποτέλεσμα; Εἶνε σήμερα ὁ δυστυχέστερος τῶν ἀνθρώπων γιατί ἔχει στομάχι ἐνενηντάρη σὲ ἡλικία τριανταπέντε μόλις χρόνων καί καταφέρεται κατὰ τῶν γιατρῶν πού δὲν μποροῦν νὰ τοῦ ξαναδώσουν τὴν ὑγεία του! Ἀλλὰ τί θά μπορούσε ἡ ἐπιστήμη νὰ κάνει γι' αὐτὸ τὸ δυστυχισμένο νέο; Νὰ τοῦ ἀλλάξει τὸ στομάχι; Ποιὸς τεχνίτης θά μπορούσε ποτὲ νὰ ξαναφάσῃ καινούργιο ἕνα ραγισμένο κρύσταλλο; Ἡ ἐπιστήμη, στὸ σημεῖο πού ἔφθασε, μπορεῖ ἀξιόλογα νὰ σταματήσει μιά ὁποιαδήποτε ἐπιδημία ἀμέσως μόλις αὕτη ἐκδηλωθῇ, μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ με ὅλα τὰ μικρόβια καί νὰ τὰ νικήσῃ ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ με τὸ μεγαλόβιο τῆς ηλιθιότητος. Αὐτὰ ἄς λάβουν σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν τῶν οἱ ἐλαφρόμυαλοι καί ἄς μὴ προσθέτουν με ἀπερισκεψίτες κινδύνους στοὺς τόσοσους κινδύνους πού διαρρέει κάθε μέρα ἡ ζωὴ.

Ο ΙΔΙΟΣ

—Νά με συμπαθῶς κυρία γιάτρενο μὰ ἐγὼ με τὴ σκορδαλιά σκοτώνω τὰ μικρόβια.

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

—Ποιὸς ἀπὸ σᾶς ἔδωσε τονωτικὸ στὴν γυναῖκα μου;

—Γιατρέ μου, τὸ πουλάκι μου νομίζει πὼς εἶναι ὁ Νέρων!

—Ἀκόμα δὲν μοῦ φέρανε τὴν καινούργια πολυθρόνα πού παρήγγειλα.

Τι διηγούνται οι αρρώστοι για τους γιατρούς.

ΙΑ ΕΚΠΛΗΞΙ μάλλον εὐχάριστη με περίμενε προχθές τὸ πρωί; Ὁ μουρμούρης ἄρρωστος αὐτῆς τῆς στήλης δὲν περίμενε νὰ πᾶ νὰ τὸν βρῶ σὲ κανένα σαλόνι γιατροῦ. Ἦλθε νὰ με βρῇ αὐτὸς στὸ γραφεῖο μου. Μαντεύει ὁ ἀναγνώστης τὴ χαρὰ μου.

—Σύ; Μὰ αὕτη εἶναι μιά εὐχάριστη ἐκπληξι. Σὲ τί τὴ χρωστάω φίλε μου;

Ὁ τύπος μου με κύτταξε λίγες στιγμὲς σαστισμένος, σάμπως νὰ μὴ ἔξερε πὼς ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ. Στὸ τέλος μοῦ εἶπε δειλά:

—Ἦλθα ἀγαπητέ μου νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ δώσης τὴ διεύθυνσι... τοῦ Κάρδαμου!

—Τὴ διεύθυνσι τοῦ Κάρδαμου; Τί τὸν θέλεις;

—Δὲν ἔγραψες πὼς ὁ Κάρδαμος ἔκανε μιά ἐγχείρησι στὸ κεφάλι τοῦ Δικέφαλου καί τὸν ἔσωσε;

—Ναί εἶναι ἀλήθεια. Ἐκανε κάποια τέτοια παλαβομάρα.

—Ἐνα τέτοιο κέρατο ἔχω καί ἐγὼ ἀλλὰ ἀλλὰ ἐγὼ δὲν τὸ ἔχω στὸ κεφάλι. Τὸ ἔχω στὸ σβέρκο! Ἀκουσες σὺ ποτέ σου νὰ φυτρώνουν κέρατα σὲ σβέρκου; Νά! Τὸ βλέπεις; Θέλω νὰ μοῦ τὸ βγάλῃ ὁ Κάρδαμος γιατί στοὺς γιατροὺς δὲν ἔχω ἐμπιστοσύνη. Ποιὸν ἀπ' ὅλους νὰ πιστέψω; Ἀκου ν' ἀκούσης! Αὐτὸ τὸ κέρατο τὸ ἔχω εἰκοσι χρόνια στὸ σβέρκο μου. Στὴν ἀρχὴ ἦταν σὰν μιά φακὴ. Ἐγινε μπιζέλι, ὕστερα στραγάλι, κατόπιν φουντοῦκι, τώρα καρῶδι καί τραβάει γραμμὴ γιὰ ροδάκινο! Ἐτσι πῆρα τὴν ἀπόφασιν νὰ τὸ πετάξω ἀπὸ πάνω μου. Τὸ δείχνω στόν πρωτογιατρό. Κῦστις! Βγαίνει γιατρέ μου; Βγαίνει. Τί ἔχει μέσα; Χμ... θά δοῦμε ὅταν τὸ ἀποφασίσουμε. Τὸ δείχνω σὲ δεύτερο γιατρό. Λίγωμα! Βγαίνει; Πὼς ὄχι; Τί ἔχει μέσα; Λίπος! Ἐγὼ δὲν ἔχω λίπος στὸ κορμί μου ὀλόκληρο κι' ἔχω στὸ σβέρκο μου; Τὸ δείχνω σὲ τρίτο. Ἐένο σῶμα! Κόκκαλα! Σπολάτι. Τὰ δείχνω σὲ τέταρτο. Τρίχες!

—Τί πράγμα;

—Τρίχες! Εἶναι λέει μιά κουβαριασμένη τρίχα μήκους χιλιομέτρων! Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ ἔχω ἐργαστήριο νηματουργίας τόσα χρόνια στὸ σβέρκο μου καί νὰ μὴ τὸ ξέρω. Βρὲ τί κύστες, λιπώματα, κόκκαλα καί τρίχες μοῦ τσαμπουνάτε; Τί παράξενα πράγματα πού παθαίνω! Καί ὕστερα σοῦ λέει ὁ ἄλλος πὼς ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησε! Ἐν σοφίᾳ λοιπὸν ἐποίησε στὸ σβέρκο μου κι' αὐτὸ τὸ βάσανο; Αὐτὸ εἶναι γιὰ μένα βόμβα ατομικὴ! Τί λεπτὰ νὰ κάνῃ ἡ βόμβα τοῦ μπάριμα Τρούμαν μπροστά σ' αὐτὴν πού ἔχω στὸ σβέρκο μου; Ἐτσι νὰ κάνῃ πὼς σκάει... πᾶω ἄπατα. Γιὰ νὰ μὴ σκάσῃ λοιπὸν πρέπει νὰ τὴν βγάλω! Ποιὸς ἀπ' ὅλους ὁμως νὰ μοῦ τὴ βγάλῃ; Ἐκεῖνος πούδεν θά ξέρῃ τί θά βρῇ, ἐκεῖνος πού θά ψάχνῃ γιὰ λίπη, ἐκεῖνος πού θά ζητᾷ τρίχες ἢ ἐκεῖνος πού θά γυρεύῃ ἀέρα κοπανιστό; Πᾶμε νὰ με συστήσης στόν Κάρδαμο!...

Ο ΙΔΙΟΣ

ΕΥΘΥΜΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΑΜΠΑΛΛΕΡΟΣ

αλοι φίλοι, 'Αθηναίοι γκάγκαροι Πλακιδωτές και οι τρεις, αντάμωσαν στον ίδιο λόγο. 'Ο πρώτος ψηλός, ξερακιανός, τσιφτης, διαόλου κάλτσα. 'Ο δεύτερος κοντούλης τσαχπίνης, καλλίφωνος, γλεντζές, μάγκα... «μ' έκαψες!» 'Ο τρίτος κανονικού ανδρικού αναστήματος, ολοκάθαρος, σοβαροφανής, φρεσκοξυρισμένος πάντοτε, ροδοκόκκινος, παχουλός, μύψ, πράγμα που τον υποχρέωνε νάχη στα μάτια του δυο κρύσταλλα σαν προβολείς που, όπως ήταν βουτηγμένοι στο χαλί, του έδιναν την εμφάνισή. παρδαλού βατράχου εν έξορμησι!

Παλιοί φίλοι και οι τρεις, έγιναν στο λόγο αχώριστοι. Μιά μέρα ο λόχος έφυγε για τό μέτωπο. Οι τρεις αχώριστοι φίλοι σχημάτισαν αδιάσπαστη τριάδα. Δεν άφηνε στιγμή ο ένας τους δυο, τό κάθε δέμα που έφθανε από την 'Αθήνα, μοιραζόταν τίμια στα τρία.

Ένα βράδυ, ενώ τό χιόνι έφεφτε με τό τουλούμι, ο λόχος μπήκε σέ κάποιο όρεινό χωριό. 'Ο λοχαγός επέτρεψε στούς άνδρες του νά ζητήσουν άνα δύο ή άνα τρεις φιλοξενία για κείνη τη νύχτα από τους κατοίκους. Οι άξιωματικοί του λόχου θά φρόντιζαν και αυτοί νά φιλοξενηθούν σέ κάποιο σπίτι όταν θά έπαιρναν όλα τά απαιτούμενα μέτρα για την ασφάλεια των άνδρων του λόχου.

Έτσι όταν πάρθηκαν όλα τά μέτρα ασφαλείας, οι άνδρες άρχισαν νά περιέρχωνται τό χωριό για νά βρουν φιλοξενία. Φυσικά, οι τρεις μας αχώριστοι φίλοι, ξεκίνησαν μαζί. Χτύπησαν μία πόρτα. Τζίφος! Χτύπησαν δεύτερη. Πάρολι ο τζίφος! Χτύπησαν τρίτη. Είχαν προλάβει άλλοι. Είχαν άπελπισθή πώς θά βρουν μία φιλόξενη γωνιά νά περάσουν τη νύχτα τους, όταν σέ άπόσταση πεντακοσίων περίπου μέτρων από τό χωριό, είδαν κάποιο παράθυρο φωτισμένο.

—Νά ένα σπίτι έξω από τό χωριό. Πάμε ως εκεί νά δούμε;

—Και δέν πάμε; Τί έχουμε νά χάσουμε; Τό σπίτι ήταν μεγαλούτσικο. Είχε και άποθήκη και σταύλο και άχυρώνα. Άν δέν είχαν προηγηθή άλλοι κάτι θά μπορούσε νά γίνει. Όταν πλησίασαν στό φράχτη, ένα μανδρόσκυλο άρχισε νά γαυγίζει άγριέμενο, όρθωνόταν στα δυο του πόδια, προσπαθούσε νά πηδήσει τό φράχτη για νά τους κατακομματιάσει. 'Υστερα από λίγο φάνηκαν δυο κοπέλλες. 'Η μία κρατούσε στό χέρι της μία ίσχυρη ήλεκτρική λάμπα της τσέπης. Διάολε! Μεγάλη πολυτέλεια για ένα χωριάτικο σπίτι! Κόμματα και οι δυο κοπέλλες! 'Αρχικόμματα! Μπουκιά και συχάριο! 'Αν ήταν τόσο πονετικές όσο ήταν όμορφες οι τρεις καμπαλλέρος μας θά έλυναν τό σοβαρό πρόβλημα εκείνης της νύχτας!

—Τί ζητάτε; Παλληκάρια;

—Φιλοξενία γι' αυτή τη νύχτα, άποκρίθηκε ο σοβαροφανής διοπτροφός. 'Όπως βλέπετε, χιονίζει άπελπιστικά και δέν έχουμε που νά πλαγιάσουμε άπόψε.

—Χμ... Πού νά σας βάλουμε... Τό σπίτι μας είνε μικρό... —Στό σταύλο, στην άποθήκη, στον άχυρώνα. Κάπου για νά μη ξεπαγιάσουμε.

—Δέν είνε ο άδελφός μας έδώ. Είνε στρατιώτης κι' έκείνος.

—Ένας λόγος περισσότερος για νά μας φιλοξενήσετε. 'Ημαστε καλοί άνθρωποι και συνάδελφοι του άδελφού σας.

—Και δέν έχουμε τίποτα για νά σας φιλέσουμε. —'Αλλά έμεις δέ σας ζητάμε άλλο από μία γωνιά για νά μη ξεπαγιάσουμε μ' αυτό τό χιόνι που ρίχνει.

—Ούμ... Δέν είνε δυνατό... Δέν έχουμε μέρος... 'Ωστόσο, την κρίσιμη εκείνη στιγμή, μία έμπνευσι του ξερακιανού τσιφτη έσωσε την κατάσταση. Πραγματική διαόλου κάλτσα αυτός, σκέφθηκε πώς όλοι οι χωριάτες τρέφουν άπερίοριστο σεβασμό πρός τους γιατρούς! Στρεφόμενος τότε πρός τόν διοπτροφό, του λέγει με κάποια προσηγορία:

—Δέν πειράζει κύρ—γιατρέ...

—'Ας μη έπιμένουμε... Οι κοπέλλες δέ μπορούν ή δέ θέλουν νά μας δεχθούν... Πάμε νά χτυπήσουμε καμιά άλλη πόρτα.

'Αλλά ο διοπτροφός που κατάλαβε τό έξυπνο κόλπο του φίλου του και συγκρατήθηκε για νά μη γελάσει, δέν πρόλαβε νά άπαντήσει. 'Η μαγική λέξι «γιατρός» έκαμε στη στιγμή τό θαύμα της. 'Η πόρτα άνοιξε μονομιάς και τό μανδρόσκυλο διώχτηκε με κλωτσές!

—Περάστε! Περάστε «κύρ—γιατρέ». Μας συγχωρείτε. Δέν έέραμε.

'Ηταν χωριάτικο νοικοκυρόδοπι. Τους πέρασαν σ' ένα είδος τραπεζαρίας, έστρωσαν στό άψε—σβύσε τραπεζί, έφεραν διάφορα μεζεδάκια και ούζο ώπου νά έτοιμάσουν φαγητό. Έμφανίσθηκε άνασκουμπωμένη και άκτινοβολούσα από τη χαρά της και από την υπερηφάνεια της που φιλοξενούσε ένα «κύρ—γιατρό» και ή μάνα, μία νταρντάνα πενήντα περίπου χρόνων. Για πότε σφάζανε μία όλόπαχια όρνιθα, για πότε την μάδησαν και για πότε την έψησαν; Σε λίγο, τό τραπεζί στέναζε από πιατέλλες και τσανάκες! Αούγά, γιαούρτια, τυριά, λουκάνικα, παστά χοιρινά, όρνιθα, κρασί νέκταρ σπιτίσιο! «Κύρ—γιατρέ» από δώ, «κύρ—γιατρέ» από κεί! Οι δυο άρχικόμματα προσπαθούσαν νά τόν καταβροχθίσουν με τά μάτια! Σε λίγο, βοηθώντας του άφθονου κρασιού, οι τρεις καμπαλλέρος ήλθαν στό κέφι και ο καλλίφωνος άρχισε κάποιο τραγούδι. Παταράκι! Τό τραγούδι του καλλίφωνου διέκοψε άπτομα και τσιμπούσι και γλέντι. Συνεσταλμένη κάπως, ή μά-

Τού Γιατρού

να στράφηκε πρός... τόν «κύρ—γιατρό».

—Κύρ—γιατρέ μου... όχι τραγούδια... γιατί... ξέρεis...

Έχω άρρωστο τόν γέρο μου...

Πάγος βάρους ενός τόννου! 'Αρρωστος στό σπίτι!...

—Έχετε άρρωστο...;

—Τόν πατέρα μας, λέει ή μία άρχικόμματος.

Και τά πράγματα έρχονται ραγδαία! 'Η μάνα μετατρέπεται σέ έμψυχο άγαλμα γλυκύτητος και συνεχίζει με τό βλέμμα της καρφωμένο στό μάτια του «κύρ—γιατρού»:

—«Κύρ—γιατρέ» μου, τόση ώρα δέν τολμούσα νά στό πω για νά μη νομίσω πώς ήθελα νά μου πληρώσει τη φιλοξενία. Μία όμως και τό έμαθες... θά θελήσεις νά τόν δής τόν καφερό που βογγάει;...

Κεραμίδα! Οι «τρείς καμπαλλέρος» άλληλοκυταζόντουσαν με άμνηχανία! Τί θ' άπαντούσε ο ψευτογιατρός; Νά άρνηθή; 'Ηταν δυνατό; 'Υστερα από τέτοια φιλοξενία; Νά όμολογούσε πώς κάθε άλλο παρά γιατρός ήταν; Θά είχαν τό δικαίωμα νά ξεπολύσουν έναντίον τους τό μανδρόσκυλο!

—Και... δέ φέρατε ως τά τώρα γιατρό;

—Τό χωριό ούτε γιατρό έχει ούτε φαρμακείο. 'Έχει σ' άπόσταση μιάς ώρας. Αύριο θά στέλναμε κάποιο παιδί με τό ζώο... αλλά... μία και είχαμε μία τέτοια τύχη...

Τήν άνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος, ο ψευτογιατρός σηκώθηκε άποφασιστικός:

—Τί λές εκεί κυρά μου! Πάμε νά τόν δώ!

Και οδηγούμενος από την μάνα προχώρησε πρός τό παλιό δωμάτιο ενώ ο ξερακιανός ο τσιφτης έλεγε στούς δυο άρχικόμματος:

—Ξέρετε τί γιατρός είνε αυτός; 'Ακόμη δέν πέθανε ούτε ένα άρρωστο!

'Ο διοπτροφός, μολονότι άνησυχούσε για την έκβασι αυτού του άπροόπτου, συγκράτησε με κόπο ένα γέλιο και όπλιζόμενος με ένα κυβικό μέτρο άναιδίας, πέρασε τό κατώφλι. Ένας γιγαντώσμος γέρος κοιτόταν, βογγώντας άποκαυμένος από τόν πυρετό.

—Γιά νά δούμε, τί έχει ο καλός αυτός άνθρωπος; Έκαμε μπαίνοντας. Διάολε! Σ' είσαι σωστός γίγας. Και χωρίς

γιατρό θά τη νικούσεις την άρρώστεια. Τι έχεις; Τι αισθάνεσαι;

—Πονάω γιατρέ μου. Δέν άντέχω άλλο.

—Πού πονάς;

—Στό κεφάλι, στό λαιμό, στό κόκκαλα...

—Γιά νά δούμε τό σφυγμό σου...

Μολονότι λίγα καταλάβαινε από σφυγμούς, ο ψευτογιατρός κατάλαβε πώς ο άνθρωπος ψηνόταν από τόν πυρετό.

—Δείξε μου τη γλώσσα σου... Χμ!.. άκάθαρτη... 'Ενεργήθηκες;..

—Όχι... Γιά σήκω λίγο. Τού γύμνωσε την πλάτη, του την χτύπησε με τό δάκτυλο σέ διάφορα σημεία, άφσυγκράσθηκε:

—Λέγε τριαντατρία, τριαντατρία, τριαντατρία. Πέσε. Ν' άκούσουμε και την καρδιά.

Έχει τώρα ο «κύρ—γιατρός» ένα καντάρι σοβαρότητας!

—Χμ!.. Τίποτα τό σοβαρό. Γριππούλα! Τρίψιμο με οινόπνευμα, βεντούζες, ιώδιο, ζεστά 'Όχι καθάρσιο, κανένα χαμηλό υπόκλυσμα. και έπειδή έγώ θά φύγω πρωί—πρωί, πρέπει νά στείλετε πέρα νά φέρετε τό γιατρό της περιφέρειας.

—Δέ θά μας γράψετε «κύρ—γιατρέ» συνταγή;

—Δέν είνε άνάγκη. για την ώρα. 'Ωπου νάρη αύριο ο γιατρός θά άρκεσθήτε σ' αυτά που σας είπα.

Τό ευχάριστο τέλος σ' αυτή την τραγική κωμωδία ήταν ότι όταν ύστερα από δυο μήνες ο λόχος ξαναπέρασε από τό χωριό, ο γέρος ήταν περδίκι και οι τρεις «καμπαλλέρος» μας ξαναφιλοξενηθήκαν μετά φανών και λαμπάδων!

Τήν άλλη μέρα ξεκίνησε ο λόχος για έπιχειρήσεις και για κακή τύχη ή διμοιρία που άνήκαν οι τρεις φίλοι περνούσε κάτω από τό σπίτι του άρρωστου. Τά καυμένα τά κορίτσια είχαν βγή με τη γρηά στό μπαλκόνι νά χαιρετήσουν τό στρατό και πίο πολύ νά δούν τους φιλοξενούμενους τους. Άπορία μεγάλη ζωγραφίστηκε στό πρόσωπά τους μόλις διέκριναν τό γιατρό. Δέν μπορούσαν νά καταλάβουν τί δουλειά είχε γιατρός—άνθρωπος νά σέρνη τό μουλάρι που ήταν φορτωμένος ο μεγάλος όλμος...

T. A.

Η ΔΙΨΑ ΤΗΣ ΜΠΕΜΠΕΚΑΣ

'Η μπεμπέκα είνε άρρωστη. 'Ο μπαμπάς ξενοχτάει τρεις νύχτες στό πλευρό της 'Η μαμά κοιμάται από νωρίς, γιατί είνε κουρασμένη. Τήν τετάρτη νύχτα ο μπαμπάς διαμαρτύρεται:

—Δέν άντέχω πιά. Έχω τρεις νύχτες νά κοιμηθώ. Στό γραφείο μου κουτουλάω πάντα στό τραπεζί μου. Θά κάνω κανένα λάθος στό τέλος και θά χάσω τη θέση μου. 'Απόψε θά ξενοχτήσης σύ για νά κοιμηθώ...

Έτσι και γίνεται. 'Ωστόσο, κατά τις δυο μετά τά μεσάνυχτα, ο μπαμπάς ξυπνάει από τις φωνές της Μπέμπας:

—Μαμά! Νερό! Μαμά! Διψάω!

'Ο μπαμπάς στρέφεται και βλέπει τη μαμά έαπλωμένη και κοιμισμένη στό πλευρό του. Τήν σκοντάει καταγνακτισμένος και την ξυπνάει:

—Δέν άκούς; 'Η Μπέμπα διψάει!

Ν'Η μαμά κατεβαίνει από τό κρεβάτι, πηγαίνει στό τραπεζάκι, γεμίζει ένα

ποτήρι νερό, τό πίνει... και ξαναπέφτει νά κοιμηθή!

Η ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ

Κατά τη διάρκεια μιάς φονικής μάχης τραυματίστηκε πολύ σοβαρά ένας 'Αμερικανός λοχίας.

Στό χειρουργείο, ο χειρουργός ψυθίρισε κάτι στό αυτί του Ιερέως του συντάγματος, που πλησίασε στό κρεβάτάκι του έτοιμοθάνατου.

—Παιδί μου, του λέγει συγκινημένος, τραυματίστηκε βαρύτατα. Έχεις τίποτα νά ζητήσεις ή νά παραγγείλης στην οικογένειά σου;

—Ψάξε στην έσωτερική μου τσέπη, άποκρίθηκε με κόπο ο τραυματίας. 'Ο Ιερέυς έψαξε και βρήκε ένα πορτοφόλι.

—Αυτό τό πορτοφόλι θέλεις;

—Ναι. 'Ανοιξέ το...

—Έχει μέσα ένα χαρτονόμισμα των δέκα δολларίων.

—Ναι. Στοιχηματίζω αυτά τά δέκα

δολларία πώς δέ θά πεθάνω...

Και πραγματικά ο τραυματίας εκείνος επέζησε!

ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Έχετε νά κάμετε με καρδιοπαθή άρρωστο που βρίσκεται σέ άπελπιστική κατάσταση. Μπορεί νά πεθάνει από τη μία στιγμή στην άλλη. Πάρτε αυτό τό φάρμακο, κοιτάξτε τί είναι και πητε μου πόσες σταγόνες θά του δώσετε.

Ο ΦΟΙΤΗΤΗΣ: Είκοσι σταγόνες σέ λίγο νερό, κ. καθηγητά.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Είκοσι; Έχει καλώς. Μπορείτε νά καθήσετε.

Ο ΦΟΙΤΗΤΗΣ: Μετά μικρή σκέψι: 'Επιτρέπεται κ. καθηγητά νά διορθώσω;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Άφοι κύτταξε τό χρονόμετρό του; Νά διορθώσετε είπατε; Έγώ τό έπιτρέπω... αλλά δέν διορθώνεται. 'Ο άρρωστός σας άπέθανε πρὸ σαρανταπέντε δευτερολέπτων.

ΕΠΙ:
ΠΟΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ ΡΗΣΙΝ
ΕΠΙ:
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΜΜΗΝΩΝ

HEMAGOL
ΤΟ ΝΕΟΝ
ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ

RHEOCHOLINE
ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΑΣ

ήν έφεραν από κάποιο όρεινό χωριουδάκι της Ρούμελης προς παρατήρησιν.
Νέα, ωραία γυναίκα και άφελεστάτη, μόλις μπήκε στην κλινική, κέρδισε τη συμπάθεια όλων των γιατρών και όλων των νοσοκόμων.

Την έβαλαν σε ένα δωμάτιο δευτέρου θέσεως, με δυο κρεβάτια. Στο δεύτερο κρεβάτι κοιτόταν μια Αθηναία άρρωστη που βρισκόταν στο στάδιο της άναρρώσεως. Στο πλαϊνό δωματιάκι έμενε η άρχινοσοκόμος που είχε ένα μικρό ραδιόφωνο και κάθε τόσο, όταν δεν είχε καμιά άσχολία, το έβαζε σε ενέργεια.

Ώστόσο, η άρχινοσοκόμος δεν ήθελε ν' άκούση τραγούδια, μουσικές συναυλίες ή χορούς. Μανία είχε με τις όμιλίες. Δέ γύριζε το κουμπί παρά μόνο για ν' άκούση καμιά όμιλία.

Τό βραδάκι της πρώτης μέρας, ό διευθυντής της κλινικής έκαμε τόν γύρο του στα διάφορα δωματία, και, φυσικά, έπεσκέφθηκε και την άφελεστάτη έπαρχιωτοπούλα.

—Πώς τά πάει λοιπόν ή Σοφούλα μας; ρώτησε πλησιάζοντας τό κρεβάτιά της.

Σοφία όνομαζόταν ή άγνή εκείνη γυναίκα.

—Καλούτσικα είμαι γιατρέ μ'...

—Μπράβο! Είσαι ευχαριστημένη δώ μέσα;

—Καλούτσικα είνε γιατρέ μ'... Μόνο κεί μέσα που είνε κάποιος που σκούζει...

—Κάποιος που σκούζει;

—Ναίσκε. Δεν τόν άκούω;

Κατά σύμπτωση, ή άρχινοσοκόμος άκουγε εκείνη τη στιγμή κάποια όμιλία. Ό γιατρός κατάλαβε.

—Α! Είνε ό καλός μας ό Αποστόλης μας.

—Αποστόλης μας;

—Ναί. Μας κάνει όλα μας τά χατήρια. Μας λέει ό,τι του ζητήσουμε. Παραμυθάκια, ιστοριούλες, άστεία, τραγουδάκια...

—Όύ Αποστόλης;

—Ναί. Θέλεις νά μάς πη ένα τραγουδάκι;

ΕΙΧΕ ΑΔΙΚΟ;

—Συναχώθηκες καλοκαιριάτικο;

—Ναί και μάλιστα πολύ άσχημα. Τό συνάχι του καλοκαιριού θεραπεύεται πολύ δύσκολα.

—Τί κρίμα που δεν έπαθες καμιά περιπνευμονία! Αύτη θεραπεύεται πολύ εύκολα τώρα.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ

—Κατά τί διαφέρει ό γιατρός του αυτοκινητιστού;

—Ό αυτοκινητιστής οέ σκοτώνει και σε πληρώνει. Ό γιατρός σε σκοτώνει...και τόν πληρώνεις.

—Τραγουδάκι;... Τό λέει καλά;

—Βέβαια!

Και στρεφόμενος προς τό άλλο δωμάτιο...

—Αποστόλη μας, πές μας ένα μαγγίτικο τραγουδάκι νά ευχαριστήσουμε τη Σοφούλα μας.

Η άρχινοσοκόμος που άκουσε τό διάλογο γύρισε τό κουμπί και άκούστηκε τό μαγγίκο:

«Είμ' έγώ γυναίκα

φίνα ντερμπεντέρισσα

Που τούς άνδρες σαν τά ζάρια

Τούς μπεγλέρια».

—Πές μας τώρα Αποστολάκη μας και κανένα κλέφτικο... Άλλο γύρισμα του κουμπιού.

«Σαράντα παλληκάρια

από τη Λειβαδιά...

—Βλέπεις Σοφούλα τί καλός που είναι ό Αποστόλης μας; Αύριο τό πρωί νά του ζητήσεις νά σου πη την θεία λειτουργία.

—Τή θεία λειτουργία; Ού Αποστόλης;...

—Ναί, Σοφούλα...

Τό άπόγευμα της άλλης μέρας τό μικρό δωματιάκι πλημμύρισε από έπισκέπτες των δυο άρρωστων γυναικών.

Η Σοφούλα δέχθηκε μόνο δυο γυναίκες που της πήγαν καθαρά άσπρόρρουχα για ν' αλλάξη και νά πάρουν μαζί τους εκείνα που θάβγαζε.

Η Αθηναία δέχθηκε πολλούς έπισκέπτες. άνδρες και γυναίκες. Η άρχινοσοκόμος, μέσα στο δωμάτιό της, άκουγε πάλι κάποια όμιλία. Πώς μπορούσε ή καυμένη ή Σοφούλα νά γδυθη μπροστά σ' όλους εκείνους τούς άνδρες; Ζήτησε τό διευθυντή που έσπευσε νά μπη στο δωμάτιό της.

—Τί θέλει ή Σοφούλα μας;

—Γιατρέμ... Θέλου ν' αλλάξου.

—Ν' αλλάξης Σοφούλα...

—Πώς; Όλοι, αυτοί οί άνδροι;

—Α! Ναί!... Έχεις δίκιο Σοφούλα. Νά! Πήγαινε ν' αλλάξης στο πλαϊνό δωμάτιο.

—Μά... Μέσα κεί... Είνι ού Αποστόλης! Πές του νά βγη μιά στιγμή...

ΑΛΦΑΣ ΑΛΦΑΣ

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΒΟΡΟΝΩΦ

Ό πολυς Βορονώφ, πριν γίνει διάσημος με τις περίφημες μεταμοσχεύσεις αδέων πιθήκων, έξασκούσε τό λατρικό έπάγγελμα στο Κάιρο της Αιγύπτου, όπου φημιζόταν περισσότερο για τό άνεξαντλητό πνεύμα του παρά για την έπιστημονική του αξία. Για τό πνεύμα του ήτο περιζήτητος στις λέσχες και στα σαλόνια και δέ δινόταν μεγάλος χορός χωρίς νά κληθι από τούς πρώτους.

Ένα βράδυ, ό τραπεζίτης Πασκές, τύπος αλαζώνικου πλουτοκράτου, παρανευτέθηκε γιατί μεταξύ δύο χορών, ό πτωχός άλλα πνευματώδης έπιστήμων έλαβε τό θάρρος νά του μιλήση με μεγάλη οικειότητα.

—Αλλά κύριε, άποκρίθηκε ήρεμα ό Βορονώφ, σάς μιλω με οικειότητα γιατί σάς θεωρώ όμοιό μου. Και είσθε πραγματικά όμοιός μου. Έχετε τόσα λεπτά όσο έχω έγώ πνεύμα και έχετε τόσο πνεύμα όσα έχω έγώ λεφτά.

Και συμπλήρωσε βγάζοντας από τό τσεπάκι του γιλέκου του δυο γροσάκια.

—Νά τά δικά μου τά λεφτά...

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τῷ άρθ. 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Έκδότης - Διευθυντής
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΟΜΗΡΟΣ Γ. ΓΙΟΓΣΜΑΣ
Βάκχου 10

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

να ωραίο στιγμιότυπο της κινήσεως. Γνωστός ώτορινολαρυγγολόγος της πόλεώς μας, ό καθηγητής του Πανεπιστημίου μας κ. Χ, περίμενε έδω και λίγες μέρες σε μιά στάσι τό λεωφορείο που θά τόν

πήγαινε ως τόν «Ευαγγελισμό».

Κάποια βλάβη είχε πάθει τό δικό του αυτοκίνητο, και έτσι θέλωντας και μη και «τήν ανάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος», αναγκάσθηκε νά συμμερισθι την τύχη των κοινών θνητών, εκείνων δηλαδή που δεν έχουν δικό τους αυτοκίνητο. Με λίγα λόγια, άποφάσισε νά πάη στόν «Ευαγγελισμό» με τό λεωφορείο της γραμμής. Ώστόσο, από τις πρώτες στιγμές που έφθασε στή στάσι, ό κ. Καθηγητής άρχισε νά σχηματίζει γνώμη του καθημερινού μαρτυρίου των συμπολιτών του εκείν, ν που δεν έχουν, όπως εκείνος, δικό τους αυτοκίνητο.

Όσα λεωφορεία σταματούσαν στή στάσι, ήσαν κατάμεστα έπιβατών. Σά σαρδέλλες οί άτυχείς Αθηναίοι

ίδρωναν και ξεφθοούσαν. Πώς νά τό άποφασισθι, ό κ. καθηγητής νά ζήσι μιά τέτοια περιπέτεια; Έτσι πήρε την άπόφασι νά πάη στόν «Ευαγγελισμό» με ταξί και κύτταξε για νά σταματήσει τό πρώτο που θά περνούσε.

Ξαφνικά, σταμάτησε άπότομα στή

στάσι ένα μισόγηρτο λεωφορείο άλλ.

Όταν πρόκειται νά χορηγήσετε
ένα
παυσίπονον
τό
ΚΑΛΜΟΛ
Θά σάς ικανοποιήση πάντοτε

λης γραμμής, που θά περνούσε και αυτό από τόν «Ευαγγελισμό» άλλα που δεν έπρεπε νά σταματήσει ο' εκείνη τη στάσι. Σταμάτησε αναγκαστικώς για λόγους που ενδιαφέρουν τη ρύθμισι της κινήσεως τροχοφόρων.

Ό κ. καθηγητής άνοιξε τότε με την

ΣΥΖΥΓΟΣ... ΜΑΛΑΜΑ

Ένα άνδρόγυνο έξέρχεται της κλινικής. Ό σύζυγος άνησυχεί για τις δουλειές του. Εκείνη θέλει νά τόν έμπαρρύνη:

—Μη σκοτίζεσαι για τις δουλειές σου. Ό Γιώργος μου είπε έκατό φορές πώς οί δουλειές σου πηγαίνουν πολύ καλύτερα όταν σύ λείπεις από τό γραφείο σου...

ΣΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ

Η ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ: Γιατρέ μου, δεν είμαι καθόλου ικανοποιημένη με τη γέφυρα που μου κάματε. Μά καθόλου! Δέ μπορώ νά μιλήσω! Καταλαβαίνετε! Δέ μπορώ νά μιλήσω! Είναι τρομερό αυτό!

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ: Και όμως ό σύζυγός σας μου έστειλε τηλεφωνικώς τά συγχαρητήριά του...

ΓΙΑΤΙ ΕΓΙΝΕ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ό διάσημος Γάλλος χειρουργός Φενέλ που φημιζόταν τόσο για τό πνεύμα του όσο και για τό νυστέρι του, έλεγε συχνά στους φίλους του:

—Τό δικό μου όνειρο ήταν νά γίνω

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 5)
φοτέρων. Ζητούν μικρή διακοπή από τόν Εισαγγελέα και άποσύρονται στο πλαϊνό δωμάτιο νά συσκεφθούν.

Τί θά κάνουμε;... Άλήθεια λέει ή

στρατιωτικός, αλλά οί γονείς μου με απέτρεψαν, γιατί δεν ήθελαν νά σκοτώνω όμαδικώς ανθρώπους. Έτσι έγινα γιατρός και δέ σκοτώνω όμαδικώς. Σκοτώνω τό πολύ ένα την ήμέρα.

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

Ό Γιατρός: Φίλε μου, εξέτασα με δση γυνατή προσοχή την άρρωστη γυναίκα σας...

Ό Σύζυγος: Ευχαριστώ πολύ γιατρέ μου. Λοιπόν;

Ό Γιατρός: Χμ... Τί νά σάς πω;...

Δέ μου άρέσει...

Ό Σύζυγος: Κι' έμένα δέ μ' άρέσει

γιατρέ μου άλλα την πήρα γιατί είχε

πολλά λεφτά...

ήσυχεία του την πόρτα, μπήκε σ' αυτό, θρονιάσθηκε σ' ένα κάθισμα και έαπλωσε την άριδα του!

Τί ευτυχία! Τί λαχείο! Κατά τά τρία τέταρτα άδειο τό λεωφορείο! Κατά τά τρία τέταρτα δικό του ως τόν «Ευαγγελισμό»!

Άλλά ό εισπράκτωρ είναι ψυχρός, άνάποδος, μουρμούρης και άσυγκίνητος. Πλησιάζει και διατάζει με ύφος κυβερνήτου άεροπλανοφόρου.

—Κατεβήτε κύριε!

—Γιατί;

—Δέ μπορείτε νά άνεβήτε έδω!

—Πώς δέ μπορώ! Δέ βλέπεις που άνέβηκα κιόλας;

—Τό βλέπω... αλλά... τό λεωφορείο δέ σταματάει έδω.

—Αρού σταμάτησε πώς δέ σταματάει;

—Πήτε πώς δέ σταμάτησε!

—Πήτε και σεις... πώς δεν άνέβηκα, άπαντάει με τό γνωστό μας χαμόγελο του ό κ. καθηγητής.

Τ. Α.

RHEOCHOLINE

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΟΛΙΘΙΑΣΕΩΣ
ΧΟΛΟΚΙΣΤΙΤΙΔΟΣ ■ ΗΠΑΤΙΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΕΡΟΥ

ΤΟΝΟΣΕΡUM

Η καλλιτέρα τονωτική, αναπλαστική και άντιαναιμική σκευασία,
δι' ένδομυϊκής όδοϋ.

Ο ΤΑΛΑΝΤΙΕ... ΤΡΕΛΛΟΣ

Ο Νταλαντιέ είχε ένα φίλο τρόφιμο του φρενοκομείου. πού του έγραψε μία μέρα: «Αγαπητή μου φίλε, είμαι πιά έντελώς καλά αλλά οι ψυχίατροι δέν μου άποδίδουν την έλευθερία μου. Έλα σέ παρακαλώ νά μέ δής καί νά συσκεφθούμε πώς θά μπορέσής νά μ'ε βοηθήσης άποτελεσματικά»...

Ο Νταλαντιέ πήγε στό τρελλοκομείο, είδε τό φίλο του, μίλησε μαζί του περισσότερο άπό μία ώρα και τόν άφησε μέ την έντύπωση πώς πραγματικά είχε θεραπευθί τελείως.

Στό διάδρομο συνήντησε τόν διευθυντή του φρενοκομείου και εξέφρασε την άπορία του:

—Ο άνθρωπος είχε τελείως καλά. Γιατί έννοείτε νά τόν κρατάτε άκόμη έδω μέσα;

—Ομολογώ πώς είχε πολύ καλύτερα αλλά έντελώς καλά δέν είχε άκόμη, άποκρίθηκε ο ψυχίατρος.

—Συζητούσε τόσο λογικά...

—Δέ λέω όχι. Του έχει μείνει ώστόσο μία μεγαλομανία! Δέν προσέξατε πώς μόλις σ'ε είδε σ'ε χαιρέτισε μέ τή φράσι: «Καλημέρα σας». ύπουργέ»;

—Αλλά έγώ είμαι πράγματι ύπουργός! άποκρίθηκε ο Νταλαντιέ.

Ο ψυχίατρος τόν κύτταξε προσεκτικά άπό τό κεφάλι ως τά πόδια.

—Σείς; Είσατε ύπουργός; Χμ!... Σά νά μου φαίνεται πώς πολύ σύντομα θά σ'ε φέρουν νά κάνετε παρέα μέ τό φίλο σας!...

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΝΟΣ ΓΝΩΣΤΙΚΟΥ

Μετά τόν θάνατο του Δ. Ε. πού τόν θεωρούσαν άρκετά εύπορο, ο συμβολαιογράφος του συγκέντρωσε τούς κληρονόμους του και τούς διάβασε την κατώτερο λακωνική διαθήκη, πού ο μακαρίτης είχε συντάξει και καταθέσει στό συμβολαιογραφείο του:

«Προαισθανόμενος τό θάνατό μου και έχων σώας τās φρένας, τάφαγα μέχρι τελευταίας δεκάρας»...

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Έρωσθν ένα μελλοθάνατο πού πρόκειται νά έκτελεσθί τό πρωί, τί επιθυμεί νά φάη στό τελευταίο του δείπνο.

—Μνηστρία! άποκρίθηκε ο μελλοθάνατος.

—Μνηστρία! Τόσο πολύ σου άρέσκονται;

—Δέν τά δοκίμασα στη ζωή μου... νά σ'ε βοήθουν νά δηλητηριασθώ!

ΛΟΓΙΚΗ ΤΡΕΛΛΟΥ

Η διεύθυνσις ενός μεγάλου ψυχιατρείου, γιά νά άπασχολή τούς τροφίμους της τούς άνέθετε διάφορες εργασίες.

Έτσι, αποφάσισε μία μέρα νά τούς άναθέσει την περιποίηση του μεγάλου κήπου του ψυχιατρείου.

Έπρόκειτο γιά μία εύχαιστη εργασία πού θά τούς άπασχολούσε τούλάχιστον επί δέκα ήμέρας.

Οι ψυχοπαθείς έτέθησαν επί τό εργον και μέ μεγάλη μάλιστα προθυμία. Υπό την επίβλεψη έπιστάτων και νοσοκόμων, άνοιγαν δρομάκια και αλύακια, μάζευαν τά σκόρπια ξερά φύλλα, σκούπιζαν, κουβαλούσαν τούβλα, βότσαλα ή χαλίκι. Η δουλειά πήγαινε... κορδόνι! Ωστόσο την τρίτη μέρα άπό της έναρξης της εύχαιστης αυτής εργασίας, ο διευθυντής του ψυχιατρείου παρατήρησε άπό τό παράθυρο του γραφείου του, ότι ένας άπό τούς ψυχοπαθείς, προσπαθούσε νά σύρη τό καροτσάκι του άνάποδα! Δηλαδή μέ τις ρόδες... προς τά πάνω!

Κατέβηκε τότε στόν κήπο, τόν πλησίασε και ρώτησε:

—Γιά ποιό λόγο φίλε μου σέρνεις άνάποδα τό καροτσάκι σου;

Ο ψυχοπαθής τόν κύταξε ήρεμα και άποκρίθηκε μέ τόν πιό φυσικότόνο:

—Τρελλός είμαι νά τό σύρω κανονικά; Χθές και προχθές πού τό τσουλούσα κανονικά, αυτοί οι τρελλοί μου τό γέμιζαν χαλίκι!

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Η διεύθυνσις του ραδιοφωνικού σταθμού της Νέας Υόρκης έκάλειεν ένα αυτοκινητιστή, πού έξασκόντας επί τριάντα χρόνια τό επάγγελμά του δέν είχε παρασύρει κανένα πεζό, νά μιλήσει επί ένα τέταρτο της ώρας και νά άναπτύξει πώς κατώρθωσε ένα τέτοιο θαύμα.

Και ο αυτοκινητιστής, στάθηκε κοντά στό μικρόφωνο και είπε:

«Μου έδωσαν ένα τέταρτο της ώρας γιά νά μιλήσω προς τούς συμπολίτες μου! Άρκοίμαι σέ ένα λεπτό της ώρας γιά νά πω όσα έχω νά πω. Όταν οδηγώ, έχω την πεποίθησι ότι κυκλοφορώ μεταξύ τρελλών. Προσέχω λοιπόν νά μη παρασύρω κανένα κακόμοιρο τρελλό».

ΜΙΑ ΝΕΟΧΗΡΑ

Η Παρθενόνη είχε χήρα πρό μιάς ώρας. Ζητούν νά την παρηγορήσουν αλλά εκείνη είχε άπαρηγόρητη:

—Είπε τρομερό! λέγει μέ λυγμούς. Η ζωή δέν έχει πιά γιά μένα κανένα θέλητρο! Ηξερα ποιόν είχα αλλά δέν ξέρω ποιόν θά πάρω!

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΜΑΣ ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Τό μάθατε; Τά χάνουμε και τό σταυρό μας κάνουμε. Άκούσατε! Διαβάσατε... και πλάκαν σπάσατε. Του αϊώνος μας τό θαύμα, τί θαυμάσιο πράγμα! Ποιό άρα γε νά είναι; Μή μου μιλάς γιά ντί-τί-τί! Ούτ' αϊ στρεπτομυκίνας! Είπε παιδάκι... στό κουτί! Η τεχνητή γονιμοποίησης!! Τι γλύκα και τί πολήσις! Τώρα δέ θά βασανιζόμαστε νά γίνουμε πατέρες. Και ούτε θά βιαζόμαστε νά δοίμε τις γυναικές μας μητέρες. Παιδιά θά κάνουμε' άφθονα κατά δεκάδες, δωδεκάδες, Τά ύλικά θά είνε πάμφθηνα και άφθονοι οι... μασκαράδες... Τ. Α.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Ο Άτυχίδης έπεσε θύμα τραγικού δυστυχήματος. Διάβαζε έφημερίδα περπατώντας καταμεσης τού δρόμου και τόν έλυωσε κάποιος τζίπ.

Οι φίλοι του πληροφορούνται τό τραγικό γεγονός και θέλουν νά είδοποιήσουν τή γυναίκα του. Ποιός ώστόσο θά γινόταν άγγελος μιάς τόσο τραγικής ειδήσεως; Στό τέλος αποφασίζουν νά στείλουν τόν Γκαφιάδη πού τούς βεβαιώνει πώς «μέ τρόπο»... θά φέρη την τραγική είδησι στη δυστυχισμένη γυναίκα. Λησμόνησαν όμως οι φίλοι του μακαρίτη Άτυχίδη ότι ο Γκαφιάδης είχε τή μανία τών στοιχημάτων!

Γιά νά μη τά πολυλογούμε, ο Γκαφιάδης πήγε στό σπίτι του άτυχου Άτυχίδη, χτύπησε την πόρτα και του άνοιξε ή Άτυχίδου.

Ο Γκαφιάδης ύποκλίθηκε παίρνωντας τό ύφος τών περιστάσεων και ρώτησε:

—Έχω την τιμή νά μιλάω μέ τή χήρα Άτυχίδου;

Η καυμένη ή Άτυχίδου τάχασε:

—Είμαι ή Άτυχίδου αλλά δέν είμαι χήρα!

—Έμένα μου λές! Είσατε ή Άτυχίδου ή δέν είσατε;

—Είμαι, αλλά δέν είμαι χήρα!

—Βάζεις στοίχημα;

ΜΕΤΑΞΥ ΨΥΧΙΑΤΡΩΝ

Δυό ψυχίατροι, ο ένας ηλικίας 40 έτών και ο άλλος 70 και πλέον, έξέρχονται του Δημοσίου Ψυχιατρείου. Η ζέστη είχε άνυπόφορη και ο πρώτος, πού είναι κατάκοπος, άπορεί πώς ο γηραιός συνάδελφός του δέν φαίνεται κουρασμένος.

—Δέν μπορώ νά καταλάβω πώς δέν κουράζεσθε μέ τέτοια ζέστη, νά άκούτε άπό τό πρωί ως τό βράδυ όλους αυτούς τούς τρελλούς.

—Αν νομίζετε πώς τούς άκούω... είσατε και σεις τρελλός.

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

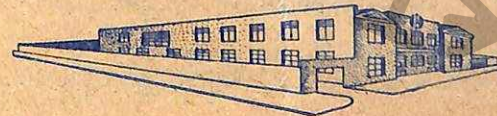

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

(Συνέχεια έκ της 2ας σελίδος)

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
RHÉO- CHOLINE	Sulfate de magnésie dess. Peptones de viande, d' œuf et de poisson. Cynara Scolymus (Extrait d'artichaut) Υπερχει τών παραπληξένων ως περιέχον 3 πεπτόνας και επί πλέον εκχύλισμα Artichaut	Χολολιθίαισις. Ίκτερος. Χολοκυστίτις υποξεία και χρονία. Ύπεραιμία ήπατος. Χρόνιαι χολαγγειτίτιδες. Ήπατίτιδες θερμών χωρών	Κοκκία (granul.)	1-3 κοχλιάρια του καφέ ήμερησίως έντός 1/2 ποτηρίου θερμού ύδατος Μετά ταύτα κατάκλις επί 1/4 της ώρας επί του δεξιού μέρους.
SÉDO- FLORINE	Passiflora Incarnata. Ballo- te. Anemone pulsatille. Saule blanc. Cratægus Oxyacantha.	Τό άποτελεσματικώτερον τών γενικών άντινευρικών σκευασμών. Άδυναμία. Νευροφυτικά διαταραχάι. Συμπαθητικοτο- νία. Άγχώδεις καταστάσεις. Παλμοί. Σπαστικά καταστάσεις.	Ύγρον εύ- χαρίστου γεύσεως	1-3 κοχλιάρια του καφέ ή και περι- σσότερα ήμερησίως
SÉDOPUL- MINE	Sulfogaicolate de potasse. Codeïne phosph. Benzoate de Soude. Lobélie. Aconit. Eau de Laurier-cérise. Tolu.	Γρίπη. Τραχειτίτις. Ύξεία βρογχίτις. Χρονία καταρροή τών ερόγγων. Κοκ- κύτης. Άσθμα. Βρογχοπνευμονία πνευ- μονικαι φυματώσεις	Σιρόπιον	3 κοχλιάρια του καφέ ή σούπας ή και περισσότερα ήμερησίως
SEPSIO- DINE	Iodobenzomethylformine	Χρόνιοι ρευματισμοί. Άρθρίτιδες. Νευ- ραλγία και νευρίτιδες. Έρπης ζωστήρ. Ίσχιās. Λοιμώξεις νευρικού συστήμα- τος. Στηθάγχη κλπ.	Φύσιγγες τών 5 c.c.	1-2 ενέσεις τών 5 cc. ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς καθ' έκάστην Τελείως άνεκταί. Ούδεμία αντίδρασις.
STHÉNOL ELIXIR	Arrhénal. Gl ycérophosphate de Soude et de Chaux. Manganese. Extraits to- niques divers.	Έξαντλητικά καταστάσεις. Άναιμία. Λευχαιμία. Ύπερκόποισις. Χλώρωσις. Άνάρρωσις. Τά καλλίτερον διεγερτικόν της όρέ- ξεως.	Φιαλίδια τών 350 gr.	3 ποτηράκια του λικέρ τρίς της ήμέ- ρας πρό τών γευμάτων. Παιδιά: άνά 1/2 ποτηράκι τρίς τή ημέρας
TONO- CARDOL Gouttes Ampoules	Σταθερόν διάλυμα Pentamé- thylénététrazole, οδέν τό κοινόν έχον μέ τά άπλά παρα- σκευάσματα της συνθετικής καφουράς.	Καρδιακή έκλυσις. Καρδιακή έξασθέ- νησις και ή εξ αυτής προφύλαξις κα- τά την διάρκειαν λοιμωδών νόσων: γρίπης, βρογχοπνευμονίας, τύφου κλπ.	Amp. 1 c.c. Φιαλί- δια τών 10 gr.	Σταγόνες: 20. 3-4 φορές ήμερησίως Παιδιά: 1/2 δόσις 1 φύσιγγ ή υποδορ. ένδοφλεβ. ένδομυϊκ. ήμερησίως ή και περισσότερον
TONOSE- RUM	Méthylarsenate de Fer. Ca- cod. de Soude et de Man- ganèse. Glycerophosphate de Soude. Serum phys.	Άναιμία. Λευχαιμία. Χλώρωσις, νευ- ρασθένεια. Ύπερκόποισις. Άδυναμικαι καταστάσεις. Άνάρρωσις	Φύσιγγες τών 5 c.c.	1 ένεσις ένδομυϊκώς, καθ' έκάστην
VITAPHAN Ampoules Tablettes	Acide Phenylchinolin Carb. Sodique, Salic. de Soude. Vitamine B' Τα δισκία περιέχουν κωδεΐνην.	Ύξεία οδρική αρθρίτις. Ύξείς και χρόνιοι ρευματισμοί. Ίσχυαλγία. Νευ- ραλγία. Νευρίτιδες. Ύσφυαλγία. Γο- νον. αρθρίτις	Φύσιγγες δι' ένδοφλ. 10 c.c. Δισκία.	Ampoules 5-10 cc. ήμερησίως έν δοφλεβίως ή ένδομυϊκώς Δισκία 1-3 ήμερησίως μετά τά γεύ- ματα
HÉPA- TRAT & FERRO HÉPATRAT	Ήπατικόν εκχύλισμα γνωστής άντιαναιμικής ενεργείας.	Άναιμία πάσης φύσεως	Φύσιγγες τών 2 c.c. Σιρόπιον	Μόνον ένδομυϊκώς, 1 amp. καθ' ήμέ- ραν. Σιρόπιον: 1-2 κοχλ. σούπας καθ' ήμέραν εις ποτήριον ύδατος, καθ' όδη- γίαν ιατρού.
SPASMO- LYSIN	Phénobarbital Hyoseyami- ne sulf. Atropine sulf. Hyo- scine brom.	Έξαιρετικόν άντισπασμωδικόν. Ρυθμι- στικόν του παρασυμπαθητικού. Παιδι- κός πυλωρόσπασμος. Κωλίτις. Διάρ- ροια. Χολοκυστίτις. Κωλικός του νε- φρού. Πρόωρος έκσπερμάτωσις. Βρογχί- κόν άσθμα. Στηθάγχη. Επιληψία	Δισκία.	1-6 δισκία ήμερησίως άνευ τοξικού φαινομένου άναλόγως της ύποδείξεως του ιατρού

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΛΚΑΙΟΥ 1-3
(ΓΕΦΥΡΑ ΟΔΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΗΛΥΣΙΑ)
ΤΗΛΕΦ. 70-401
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ & ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔ. ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛΕΦ. 51-181

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΘΕΣΣΟΝΙΑ: ΟΔ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΩΣ 6
ΤΗΛΕΦ. 30-27
Άνταποκρίνεται εις τās περισσοτέρας πό- λεις του έσωτερικού.

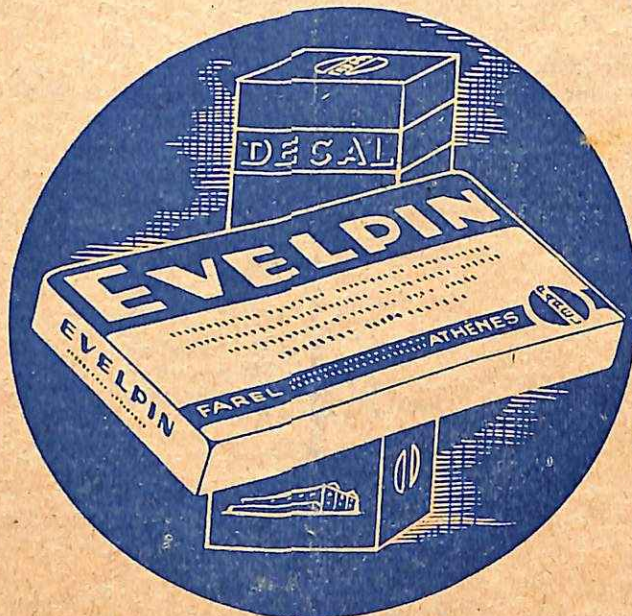
Συννοιάσατε

την

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ:

Ἡ EVELPIN εἶναι πρωτότυπος σκευασία εἰδικῶς παρασκευασμένου γαλακτώματος λεκιθίνης, χολεστερίνης καὶ προβιταμίνης Α (λουτετίνη) περιέχοντος ἐπὶ πλέον πρὸς ἀξίωσιν τῆς βιολογικῆς ἐνεργείας τῶν ἀνωτέρω οὐσιῶν τοὺς ἠλεκτρολύτες Ca Cl_2 Na Cl , KCl ὡς καὶ Βιταμίνην C εἰς ἀξιόλογον ποσότητα.

Ἡ EVELPIN ἐπιτυγχάνει τὴν ἐναλλαγὴν τῆς ὕλης· αὐξάνει ταχέως τὸ θάρος τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὸ φυσιολογικόν, τονώνει τὸ νευρικόν καὶ αἱματοποιητικόν σύστημα, γενικῶς δὲ τὸν ὀργανισμόν· καὶ τέλος ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν τῶν ἀδένων ἔσω ἐκκρίσεων καὶ κυρίως τῶν γεννητικῶν τοιοῦτων.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ:

Ὁργανικὴ ἀτονία καὶ σωματικὴ ἢ πνευματικὴ υπερκόπωση. Προφυματικά καὶ φυματικά καταστάσεις. Καχεξία καὶ βραδεία ἀνάπτυξις τῶν παιδίων. Ἀναιμία· Χλώρωσις. Ἀναρρώσεις ἐκ λοιμωδῶν νόσων καὶ ἄλλων μακροχρόνιων ἀσθενειῶν. Νευρασθένειαι καὶ νευρικά ἐν γένει παθήσεις. Ἀνωμαλίες τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὕλης, διαταραχαὶ τῶν ἔσω ἐκκρίσεων καὶ εἰδικώτερον τῶν γεννητικῶν ἀδένων (ἀνδρική ἀνικανότης, ἀναφροδισία γυναικός). Φωσφατουρία. Ἐξασθένειαι τῆς καρδίας. Διαβήτης, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἰνσουλίνης.

μὲ τὸ

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ:

Πρωτότυπος σκευασία περιέχουσα ἀσβέστιον καὶ φωσφόρον εἰς καταλλήλους ἀναλογίας.

Ἡ κατακράτησις παρὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἀναγκαίων τούτων στοιχείων, ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς περιεχομένης ἐν αὐτῇ Βιταμίνης D. Εἰς ἀξιόλογον ποσότητα. Ἡ πρωτοτυπία τοῦ παρασκευασματος ἐγκρίεται εἰς τὴν εἰδικὴν μέθοδον παρασκευῆς καὶ τὰς εἰδικὰ σταθεροποιητικὰς οὐσίας, αἰτίνες διατηροῦν τὸ παρασκευασμὸν ἐπὶ μακρὸν ἀναλλοίωτον. Ἀμείνων ἀφομοίωσις. Ἐντατικὴ ἀναμετάλλωσις τοῦ ὀργανισμοῦ. Περιττὸν νὰ τοῖσθῃ, ὅτι αἱ διάφοροι σκευασίαι «CALCIUM VITAMINE» οὐδὲν τὸ κοινόν ἔχουν μὲ τὸ DECAL.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ:

Ἐξασθένειαι· ἐξ υπερκόπωσης. Ἀνάρρωσις. Νευρασθένειαι καταστάσεις. Ἰρίπη. Ἀποτιτάνωσις. Ραχίτισμός. Ἐπιδράζοντες εἰς τὴν πώρωσιν τῶν καταγμάτων. Τερηδων. Ἐγκυμοσύνη. Πνευμονικὴ φυματίωσις. Φυματιώδεις ἀδενίτιδες. Χειρουργικὴ φυματίωσις. Αἱμορραγίαι. Αἱμοπτύσεις. Μαιευτικαὶ αἱμορραγίαι. Αἱμορραγίαι ὁδόντων, ρινός. Μετεγχειρητικαὶ αἱμορραγίαι. Αἱμοφιλία. Ἐξιδρώματα. Πλευρίτικα καὶ τοῦ περιτοναίου. Οἰδήματα. Ἐμετοὶ καὶ διάρροια. Ἐπίμονοι διάρροια. Σπασμοί. Τετανία. Σπασμοφιλία. Ἐκλαμψία. Προϊοδεὰ μυϊκὴ ἀστροφία. Μυκλγία. Μυϊκὸς κλάματος. Ἀλλεργικαὶ καταστάσεις. Ἀσθμα. Κνίδωσις. Κνησμός. Ψηκρανία. Μὴ ἀνεκτικότης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς (χημειοθεραπεία, βαρβιτουρικά κλπ.)

καὶ θὰ ἔχετε

Ὁριστὰ ἀποτελέσματα